Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Rev. Constantine Raptis
313 Bay St. P.O.Box 416
Tarpon Springs, Fla 1/61

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης Ἐξοχ. Νέλσων Ροκφέλλερ, μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν, τῇ 21ῃ Ἰανουαρίου, ἐ. ἔ.

Governor Nelson A. Rockefeller of New York with Archbishop Iakovos at the reception at the Greek Archdiocese, January 21, 1960.

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ☧ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ—FEBRUARY, 1960 ΑΡΙΘΜΟΣ 479

ΕΚΑΤΟΝ ΜΑΘΗΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ ΘΑ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΟΥΝ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΡΙΜΝΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Φεβρουαρίου 4, 1960

Εὐλαβεστάτους Ἱερατικῶς Προϊσταμένους καὶ
Ἐντιμότατα Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων,
Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, Νεολαίας, Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἀ γ α π η τ ο ί ,

Μερίμνῃ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, θὰ ἀποσταλῶσι κατὰ τὸ Θέρος εἰς παιδικὰς κατασκηνώσεις ἐν Ἑλλάδι περὶ τοὺς ἑκατὸν μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν Σχολείων τῆς προσφιλοῦς Ὁμογενείας, Ἡμερησίων καὶ Ἀπογευματινῶν, ἡλικίας ἀπὸ 10 ἐτῶν συμπεπληρωμένων μέχρι 12 ἐτῶν μὴ συμπεπληρωμένων, κατ' ἐπιλογὴν καὶ κατόπιν ἐξετάσεων ἑλληνομαθείας, χαρακτῆρος, διαγωγῆς, κ.λ.π. Περὶ τῶν ἐξετάσεων τούτων θὰ λάβητε ἐν καιρῷ λεπτομερεῖς πληροφορίας παρὰ τῆς Διευθύνσεως Παιδείας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐξησφαλίσαμεν ἤδη δωρεὰν τὸν παραθερισμὸν αὐτῶν ἐπὶ ἕνα μῆνα εἰς τὰς καλλιτέρας τῶν ἐν Ἑλλάδι Παιδικῶν Κατασκηνώσεων, ὁπόθεν πολλὰ θὰ ἐπωφεληθῶσιν, ἐκμανθάνοντες καλλίτερον τὴν μητρικὴν ἡμῶν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν, ἐξοικειούμενοι πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ ἀναπτύσσοντες τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Γενέτειραν τῶν γονέων των Ἑλλάδα.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν δαπανῶν παραθερισμοῦ, ἀπαιτοῦνται καὶ αἱ δαπάναι τῶν ναύλων τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, τῶν μὴ δυναμένων νὰ πληρώσωσιν αὐτά. Πρὸς τοῦτο θὰ ἔχωμεν μὲν ἐκπτώσεις ναύλων παρὰ τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιριῶν, ἔχομεν ὅμως ἀνάγκην καὶ σημαντικοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ὑπολοίπου τῶν ναύλων.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ἐθνικοθρησκευτικοῦ σκοποῦ, προτρεπόμεθα ὅπως πάντες ἐνισχύσητε τὴν προσπάθειαν ταύτην τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, εἴτε γενόμενοι χορηγοὶ καὶ ἀνάδοχοι (sponsors) τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἡμῶν τούτων, εἴτε ἀποστέλλοντες τὴν χρηματικὴν ὑμῶν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν, σημειοῦντες ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν τὰς λέξεις: Greek Archdiocese Scholarship Fund. Ἐπὶ δὲ τοῦ φακέλλου τὰς λέξεις: Scholarship Fund.

Τὴν ὡραίαν καὶ εὐγενῆ ταύτην προσπάθειαν δύνανται νὰ ὑποβοηθήσουν ὅλα γενικῶς τὰ Ἑλληνικὰ Σωματεῖα καὶ ὅλα τὰ ἀγαπητὰ τέκνα τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Μετὰ βαθείας ἐν Κυρίῳ ἀγάπης
καὶ θερμῶν πατρικῶν εὐχῶν,
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑμῶν
†Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἐνισχύσατε τὸν παραθερισμὸν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Ἑλληνικῶν μας Σχολείων εἰς Ἑλλάδα.

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America
10 East 79th Street, New York 21, N. Y
Phone: TRafalgar 9-2060

•

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE
SECRETARY:
REV. PHILIP KOUTOUFAS

•

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:
One year $4.00
Two years $7.00
Single copy ..... 40 cents
Foreign Countries ..... $4.50 per year

•

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

•

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Μεθοδίου Κοντοστάνου: «Τελετουργική». Κέρκυρα, 1958.

Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Ἰακώβου: «Αἱ παρόνομοι συμβιώσεις καὶ τὰ νόθα τέκνα». Ἀθῆναι, 1959.

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Φιλαρέτου Α. Βιτάλη: «Ἱερὰ Μονὴ Ζαλόγγου». Ἀθῆναι, 1959.

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Εὐθυμίου Ἐλευθεριάδη: «Κανὼν Ἱκετήριος εἰς τὴν Μεγαλομάρτυρα Βαρβάραν». Ἀθῆναι, 1959.

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Σπυρ. Μπιλάλη: «Ὁ Βασιλεὺς τῶν Βιβλίων — Βίβλος». Ἀθῆναι, 1960.

Ἐξοχ. Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Κ. Καλλία: «Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Πρόβλημα». Ἀθῆναι, 1957, καὶ «Νικόλαος Δημητρακόπουλος». Ἀθῆναι, 1959.

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος εὐλογῶν τὸν φοιτητὴν κ. Γεώργιον Γεωργιάδην, τὸν ἀνασύραντα τὸν Τίμιον Σταυρὸν κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ τῶν Θεοφανείων ἐν Tarpon Springs, Florida, τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου, 1960.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΡΕΛΑΣΕΩΣ
(Ἀπόσπασμα)

«Ἡ Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας τοῦ 1821 θὰ πανηγυρισθῇ καὶ ἐφέτος λαμπρῶς εἰς ὅλας τὰς εὐλογημένας Κοινότητας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς διὰ Θείας Λειτουργίας καὶ Δοξολογίας τῇ Κυριακῇ 27ῃ Μαρτίου. Ἐκτὸς τούτου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τῇ Κυριακῇ 3ῃ Ἀπριλίου, θὰ γίνῃ διὰ τῆς Πέμπτης Λεωφόρου ἡ καθιερωμένη μεγάλη Ἐθνικὴ Παρέλασις. . . . Πάντες πρέπει νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Μεγάλης ταύτης Ἑορτῆς, καθ' ἣν θὰ παρελάσῃ αὐτὴ ἡ αἰωνία Ἑλλάς, μὲ τὴν τρισχιλιετῆ ἀθάνατον ἱστορίαν της, ἱστορίαν ἀδιάκοπον πολιτισμοῦ καὶ θυσιῶν ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου».

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ (Ἀπόσπασμα)

«Φαιδρῶς εἰσδεξώμεθα τῆς Νηστείας τὴν εἴσοδον. Ἀπὸ τῆς 29ης Φεβρουαρίου εἰσερχόμεθα, Θεοῦ χάριτι, εἰς τὸ ἐξαγνιστικὸν στάδιον τῆς νηστείας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν καλούμεθα νὰ προετοιμασθῶμεν διὰ τῆς νηστείας — σωματικῆς καὶ ψυχικῆς — τῆς προσευχῆς, τῆς μετανοίας καὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἵνα καταστήσωμεν ἑαυτοὺς ἀξίους τῆς ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ ἀπορρεούσης χάριτος καὶ τῆς χαρᾶς τῆς ἐνδόξου τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως».

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ
(Ἀπόσπασμα)

«Τὸ Ἅγιον Μύρον, διὰ τοῦ ὁποίου χρίονται τὰ νεοφώτιστα βρέφη μετὰ τὸ Βάπτισμα, παρασκευάζεται καὶ καθαγιάζεται παρὰ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐκεῖθεν ἀποστέλλεται πρὸς ἅπαντα τὰ λοιπὰ Ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ τὰς Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας. . . . Ἐπειδὴ σχεδὸν ἐξηντλήθη τοῦτο, εὐλογίᾳ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως παρασκευασθῇ νέα ποσότης Ἁγίου Μύρου. . . . Κατὰ σεμνὴν παράδοσιν, οἱ Χριστιανοὶ προσφέρουν διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ Ἁγίου Μύρου εὐλαβεῖς καὶ αὐτοπροαιρέτους συνεισφοράς, διὰ τῶν ὁποίων ἀγοράζονται τὰ συστατικὰ τοῦ Ἁγίου Μύρου. . . . Προτρεπόμεθα ὅθεν πάντας, ὅπως προσφέρητε ὅ,τι ἕκαστος προαιρεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, εἰς ἔκτακτον δίσκον, ὅστις θὰ περιαχθῇ κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας».

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕ΄. ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ (Ἀπόσπασμα)

«Ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις εἶναι τὸ Ἀνώτατον Νομοθετικὸν Σῶμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς ἔχουν γενικὸν κῦρος δι' ὅλας τὰς Κοινότητας, αἱ ὁποῖαι, δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύωνται εἰς αὐτήν. Ἡ 15η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις θὰ συνέλθῃ ἐν Buffalo, N. Y. (Hotel Statler-Hilton), ἀπὸ τῆς 18ης μέχρι τῆς 24ης Σεπτεμβρίου 1960. Ἐκλέξατε ἐγκαίρως τοὺς Ἀντιπροσώπους σας. Τὰ θέματα ἐφέτος εἶναι σπουδαιότατα, θὰ ἀφοροῦν δὲ τοὺς μελλοντικοὺς προσανατολισμοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ».

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ
(Ἀπόσπασμα)

«Πατρικῶς προτρεπόμεθα καὶ αὖθις, ὅπως ἅπαξ ἔτι ἐπιδείξητε διὰ τῶν ἔργων ὅλην τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν σεβασμὸν ὑμῶν πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Πρὸς τοῦτο συστήσατε Ἐπιτροπὰς εἰς κάθε Κοινότητα, ἀποτελουμένας ἐκ τοῦ Ἱερέως καὶ τῶν Προέδρων ἢ Ἀντιπροσώπων τῆς Κοινότητος, τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, τῆς Νεολαίας GOYA καὶ τῶν Τοπικῶν Ὀργανώσεων καὶ ἄλλους ἐξέχοντας Ὁμογενεῖς. . . . Ἡ προθυμία, ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἀποτελεσματικότης τῶν ἐνεργειῶν ὑμῶν θὰ ἐκτιμηθῶσι δεόντως».

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΙΣ ΝΟΤΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος εὐλογῶν τοὺς προπέμψαντας αὐτὸν κατὰ τὴν εἰς Νότιον Ἀμερικὴν ἀναχώρησίν του τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Κου Κου ΙΑΚΩΒΟΥ

Τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου 1959 ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξέλεξε τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μελίτης κ. κ. ΙΑΚΩΒΟΝ, εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου.

Ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐπετείῳ τῆς ἐπαξίου ἐκλογῆς τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος, ὁ Τύπος ἐδημοσίευσεν ἐγκωμιαστικὰ ἄρθρα τοῦ ἔργου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεβ. κ. κ. Ἰακώβου, πλεῖσται δὲ Ὀργανώσεις, Κοινότητες, Κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ συνεχάρησαν τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, εὑρισκόμενον εἰς Ποιμαντορικὴν Περιοδείαν ἀνὰ τὴν Νότιον Ἀμερικήν.

Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητής», ἀπηχῶν τὴν γνώμην τῶν ἀναγνωστῶν του, ἀπευθύνει πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα ἐγκάρδια συγχαρητήρια, εὐχόμενος ὅπως ὁ Οὐράνιος Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας Χριστὸς καταξιώνει τὸν Πνευματικὸν Ἡγέτην τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδοξίας νὰ ἑορτάσῃ πλείστας ἐπετείους τῆς ἐκλογῆς Του, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ὁμογενείας καὶ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

«Ο. Π.»

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν Χριστιανικὴν Οἰκογένειαν, τὸ αἰώνιον πρότυπον τῆς ὁποίας, ἡ Θεία Οἰκογένεια, τιμᾶται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ὑπαπαντῆς (2 Φεβρουαρίου). Τὴν ἡμέραν αὐτὴν τιμᾶται ἡ πρώτη ἐπίσημος ἐμφάνισις τῆς Θεομήτορος μὲ τὸ 40θήμερον Θεῖον Βρέφος, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ. Πολλοί, πλεῖστοι ἡρωϊκοὶ Πρωτοπόροι μας, λευκανθέντες εἰς τὴν βιοπάλην διὰ τὴν ἀνάδειξιν τέκνων καὶ ἐγγονῶν, θὰ εἶναι εὐτυχεῖς ἐὰν ἠμπορέσουν νὰ εἰποῦν τὸ τοῦ Συμεών: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον Σου, Δέσποτα», βλέποντας τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια των νὰ βαδίζουν τὸν τιμημένον δρόμον τοῦ Θεοῦ, τὸν δρόμον τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας. Καὶ ἀναρίθμητες Μητέρες δοκιμάζουν καθημερινῶς ὅσα προφητικὰ εἶπεν ἡ Προφῆτις Ἄννα εἰς τὴν Παναγίαν: «Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν ρομφαία διελεύσεται». Τὴν ρομφαίαν αὐτὴν αἰσθανόμεθα καθημερινῶς ἀναρίθμητες μητέρες νὰ μαχαιρώνῃ τὴν καρδιά τους, μὲ τὶς παρεκτροπὲς τῶν παιδιῶν τους. Αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχουν εἰς τὸν νοῦν τους τὰ παιδιά μας, πρὶν προβοῦν εἰς κάτι ποὺ θὰ ἠμποροῦσε ἔστω καὶ νὰ λυπήσῃ μόνον τὴν μητέρα των. Τὴν μητέρα, ποὺ τὰ θυσιάζει ὅλα γιὰ τὰ παιδιά της, χωρὶς νὰ ζητῇ τίποτε. Τὴν μητέρα, ποὺ εἶναι ἕτοιμη πάντοτε νὰ τὰ συγχωρήσῃ ὅλα, μὴ βλέποντας ὅτι μ' αὐτὸ κάμνει στὸ παιδί της ἀφάνταστο κακό. Αἱ μητέρες, ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ κρατοῦν ἀδιάσπαστο τὸν ἱερὸ σύνδεσμο τῆς Οἰκογενείας, πρέπει, σφίγγοντας τὴν καρδιά των, νὰ θέτουν ἐπάνω καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπη τους πρὸς τὰ παιδιά τους, τὴ λογικὴ καὶ τὴ σύνεσι, δείχνοντας αὐστηρότητα ἀλύγιστη ἐκεῖ ποὺ πρέπει, βέβαιες ὅτι ἔτσι κάμνουν ἀφάνταστο καλὸ στὰ παιδιά τους, γίνονται ἑστιάδες τοῦ σπιτιοῦ, φύλακες ἄγγελοι τῶν παιδιῶν των καὶ φρουροὶ τῆς Χριστιανικῆς Οἰκογενείας των.

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΤΗΣ

Ἓν ἀπὸ τὰ παράδοξα τῆς ἐποχῆς μας — καὶ εἶναι τόσα πολλὰ — εἶναι καὶ ὁ ἐκτροχιασμὸς τῆς μητρότητος. Δύο ἀντίθετοι θεωρίαι καὶ μέθοδοι, ἡ τεχνητὴ γονιμοποίησις καὶ ἡ πρόληψις τῆς ἐγκυμοσύνης (αὐτὸ ποὺ συνήθως λέγεται περιορισμὸς τῶν γεννήσεων) ἀπειλοῦν τὴν Χριστιανικὴν Οἰκογένειαν. Ἐπιστήμη καὶ Ἐκκλησία δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ καταδικάζουν ἀμφοτέρας τὰς δύο αὐτὰς μεθόδους τῶν ἄκρων. Ἁπλούστατα, διότι ἀμφότεραι προκαλοῦν ἐκφυλισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Εἰς τὸ μέσον τούτων ἵσταται ἡ φυσικὴ καὶ νόμιμος μητρότης, ἡ βάσις τῆς Χριστιανικῆς Οἰκογενείας καὶ τῆς οἰκογενειακῆς εὐτυχίας, ἡ καθαγιαζομένη διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ γάμου.

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΤΡΙΠΟΔΑΚΗ

Ο ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ εἶναι μὴν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἑορτὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἁγία Οἰκογένεια προσέρχεται εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ὡρισμένας τοῦ νόμου διατάξεις. Ἡ ἑορτὴ ἐκείνη, καθ' ἣν ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὁ δίκαιος Ἰωσὴφ καὶ τὸ νεογέννητον Βρέφος, καθοδηγοῦν διὰ μέσου ὅλων τῶν αἰώνων τὴν χριστιανικὴν οἰκογένειαν εἰς τὸν ἁγιώτερον καὶ ἀσφαλέστερον δρόμον της, τὸν ὁποῖον ὅσες φορὲς τὸ θεοῖδρυτον τοῦτο πνευματικὸν βασίλειον, ἡ χριστιανικὴ οἰκογένεια, ἀκολουθεῖ, θεμελιώνεται ἀσάλευτα, οἰκοδομεῖται ἀσφαλῶς, ἐπιτυγχάνει τὴν ὑψηλήν της ἀποστολήν, γίνεται παράγων δημιουργικὸς καὶ σωτήριος διὰ τὰ ἄτομα, τὰς κοινωνίας καὶ τοὺς λαούς· ὅσες δ' ἐξ ἄλλου φορὲς ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦτον ἐκφεύγει, αὐτὴ μὲν ὡς θεσμὸς ἀποτυγχάνει, κρημνίζεται καὶ καταστρέφεται, ὡς θεμελιώδης δὲ κοινωνικὸς παράγων δημιουργεῖ ἀθλιότητας, σωριάζει ἐρείπια καὶ συντρίμματα.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ πάλιν προβάλλεται τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡ Ἁγία Οἰκογένεια ἐνώπιον ὅλων τῶν Χριστιανῶν ὡς ὑπόδειγμα πρὸς διδασκαλίαν καὶ καθοδήγησιν, καὶ ἐπειδὴ δυστυχῶς ἐνώπιόν μας ἔχομεν μίαν κατάστασιν θλιβεράν, ἕνα κατάντημα ἄνευ προηγουμένου ἀθλιότητος καὶ ἀναρχίας εἰς τὸ ὁποῖον ἐξέπεσεν ἡ σημερινὴ μεταπολεμικὴ χριστιανικὴ οἰκογένεια, διὰ τοῦτο ἂς ἴδωμεν πρῶτον τὴν σημερινὴν θέσιν τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας, πῶς καὶ διατί ἐξέπεσε τόσον πολύ, πῶς δὲ δεύτερον θὰ οἰκοδομηθῇ καὶ θὰ εὐημερήσῃ, πῶς ἀκόμη ὁ θεοσύστατος αὐτὸς ὀργανισμὸς θὰ οἰκοδομήσῃ καὶ θὰ ἀναμορφώσῃ τὸν κόσμον ὅλον.

Ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἀνακοινώσεις, δημοσιεύσεις καὶ στατιστικὰς τῶν ἁρμοδίων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν τῆς μεταπολεμικῆς καταστάσεως καὶ ζωῆς ἀφ' ἑτέρου, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὁ πατέρας, ἡ μάννα καὶ τὸ παιδί, βεβαιούμεθα ὅτι εἰς ὅλας τὰς χώρας, ὅλως δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν δευτέραν αὐτὴν πατρίδα μας, ἡ χριστιανικὴ οἰκογένεια κατὰ κανόνα παρεστράτησεν, ἐξετροχιάσθη καὶ ἐξέπεσεν ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς. Καὶ διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν σαφέστερον, ὁπουδήποτε νὰ εὑρεθῶμεν σήμερον θ' ἀκούσωμεν ἢ θὰ διαβάσωμεν ἄθλους καὶ κατορθώματα μητέρων, πατέρων καὶ παιδιῶν ποὺ μᾶς συγκλονίζουν διὰ τὸ παρὸν καὶ μᾶς ἀνησυχοῦν σφόδρα διὰ τὸ μέλλον. Παντοῦ δηλαδή, εἰς τὰς περισσοτέρας οἰκογενείας, διαιρέσεις, διενέξεις, ἀσυμφωνίαν, ἀσυνεννοησίαν, σύγχυσιν, μάχας καὶ χωρισμοὺς καὶ διαζύγια θὰ συναντήσωμεν.

Παντοῦ, ἂς ὁμιλήσωμεν περισσότερον ἁπλᾶ καὶ καθαρά, παντοῦ φυλακάς, δικαστήρια, πολιτειακὰ νοσοκομεῖα, κέντρα κακοποιῶν, θὰ εὕρωμεν. Σὲ κάθε ἔκδοσιν ἐφημερίδων, σὲ κάθε πρόγραμμα στὸ τελεβίζιον κατὰ κανόνα, ἐκτὸς ἐξαιρέσεων τινῶν, κλοπάς, ληστείας, φόνους, διαρρήξεις, ἐκβιασμούς, διαζύγια καὶ λογῆς λογῆς ἐγκλήματα εἰς βάρος τῶν ἀνεκτιμήτων κεφαλαίων ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας ἀπὸ γονεῖς καὶ τέκνα θὰ ἴδωμεν καὶ θὰ ἀναγνώσωμεν. Δηλαδή, ἂς τὸ εἴπωμεν ὅπως παρουσιάζεται σήμερον ἡ ζωὴ καὶ ἡ κοινωνία μας, μᾶλλον μὲ ἄθροισμα κακοποιῶν καὶ ἐπικινδύνων στοιχείων μικρῶν καὶ μεγάλων, φανερῶν καὶ ἀφανῶν, παρὰ μὲ ἄθροισμα Χριστιανῶν ὁμοιάζει. Καὶ τὸ πολύμορφον κακὸν μὲ ἑστίαν καὶ κέντρον τὴν οἰκογένειαν, διαρκῶς αὐξάνει, παρὰ τοὺς περιορισμούς, τοὺς νόμους, τὰ δικαστήρια, τὰς φυλακάς, παρὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν φρουρῶν τῆς τάξεως καὶ τῆς νομιμότητος.

Αἰτία δὲ τούτων ἁπάντων εἶναι τὸ σπίτι κατὰ τὸ μεγαλύτερον μερίδιον ἀναλογικῶς μὲ τὸ σχολεῖον καὶ τὴν κοινωνίαν. Κύριος ὑπεύθυνος εἶναι ἡ οἰκογένεια. Ποῖος τὸ λέγει τοῦτο; Οἱ διευθύνοντες τὰς παιδικὰς φυλακὰς καὶ τὰ ἀναμορφωτικὰ κέντρα κρατουμένων παιδίων, Νέας Ὑόρκης, Ντητρόϊτ, Σικάγου καὶ ἄλλων μικρῶν καὶ μεγάλων πολιτειῶν. Μάλιστα, αὐτὴ εἶναι ἡ θλιβερὰ πραγματικότης.

Σήμερον ζῶμεν εἰς μίαν τετραπλῆν ἐσωτερικήν, ἄκρως ἐπικίνδυνον ἐπανάστασιν. Ἐπανάστασιν τῶν συζύγων κατὰ τοῦ Θεοῦ, τοὺς νόμους καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Ὁποίου χωρὶς φόβον, χωρὶς συνείδησιν καὶ ἐντροπὴν οἱ χριστιανοὶ γονεῖς περιφρονοῦν, καταπατοῦν καὶ ἀποκηρύσσουν. Ἐπανάστασιν τῶν συζύγων καὶ μεταξύ των, διότι δὲν θέλουν νὰ προσφέρουν ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον τὸν σεβασμόν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν βοήθειαν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ὅπως καθώρισεν ὁ Δημιουργός. Ἐπανάστασιν τῶν τέκνων ἐναντίον τῶν γονέων, διότι τὰ παιδιὰ σήμερον δὲν θέλουν περιορισμούς, δὲν ἀνέχονται ὑποδείξεις, δὲν παραδέχονται ὑποταγήν, δὲν σηκώνουν ἔλεγχον, δὲν ἀναγνωρίζουν ἐμπρὸς εἰς τὰ γοῦστα των, εἰς τὰς ἀτάκτους καὶ ἀνωμάλους ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς των οὔτε μάννα οὔτε πατέρα, οὔτε κανένα ἄλλον, οὔτε νόμους Θεοῦ, ἀλλὰ ζητοῦν ζωὴν ἀχαλίνωτον σὰν τὸν ἄσωτον τοῦ Εὐαγγελίου, σὰν τὰ ἄλογα ζῶα. Ἐπανάστασιν καὶ σύγχυσιν ἄνευ προηγουμένου κοινωνικήν. Καὶ τούτων ἁπάντων πρῶτος ὑπεύθυνος εἶναι ἡ οἰκογένεια.

Πῶς καὶ διατί εἶναι ὑπεύθυνος ἡ οἰκογένεια, τὸ χριστιανικὸν σπίτι; θὰ ἐρωτήσουν ἴσως πολλοί. Διότι,

ἁπαντᾷ ἡ θλιβερὰ πραγματικότης, διότι οἱ σύζυγοι κατὰ κανόνα, ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων, δὲν ἤρχισαν τὴν ζωὴν τῆς συζυγίας μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεόν, μὲ ἐμπιστοσύνην μεταξύ των, μὲ φόβον Θεοῦ καὶ μὲ ἀγάπην, μὲ πνεῦμα αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας οἱ μέν, μὲ τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὸ ἁγιώτατον μυστήριον τοῦ γάμου, καὶ μὲ τὰς εὐχὰς τῶν γονέων, αἵτινες στηρίζουσι θεμέλια οἴκων οἱ ἄλλοι. Ἀλλ' ἤρχισαν καὶ συνεχίζουν πολλοὶ δυστυχῶς τὴν οἰκογενειακὴν ζωήν, μὲ μόνον τὴν ἄδειαν τῆς πολιτείας, δηλαδὴ συζοῦν χωρὶς τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, χωρὶς τὴν ἱερολογίαν τοῦ Γάμου, τὸν ὁποῖον εἰς μέγα μυστήριον ἀνήγαγε καὶ παρέδωκεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Διότι ἐνῷ διὰ τῆς Γραφῆς παραγγέλλει ὁ Κύριος, ὁ σύζυγος νὰ φέρεται πρὸς τὴν σύζυγον μὲ συμπάθειαν, μὲ πραότητα καὶ ἀγάπην, διότι ἡ γυναῖκα εἶναι δημιούργημα ἀσθενέστερον τοῦ ἀνδρός, ὁ σύζυγος εἶναι ἐγωϊστὴς καὶ πείσμων, ἢ αὐταρχικὸς καὶ ἄκαμπτος, ἢ τραχὺς καὶ σκληρὸς πρὸς τὴν σύζυγον. Διότι ἐνῷ ὁ Κύριος ὑποδεικνύει εἰς τὴν σύζυγον νὰ ἔχῃ σεβασμόν, ὑπακοήν, τιμὴν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν σύζυγόν της, ἐκείνη εἶναι καθ' ὑπερβολὴν εὐαίσθητος καὶ εὐέξαπτος, ἢ ὑπερήφανη καὶ ἀπαιτητική, ἢ ἀδιάφορος καὶ παράλογος εἰς τὰς ἀξιώσεις, εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰ δικαιώματά της. Διότι μεταξὺ τῶν συζύγων δὲν ὑπάρχει ἡ θεοδίδακτος ταπείνωσις, ἡ σωτηριώδης ὑπομονή, ἡ εὐλογημένη ἀνοχὴ καὶ σύνεσις. Διότι δὲν προσφέρει τόσον εὔκολα ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον ἀγάπην ἐγκάρδιον, ἀφοσίωσιν εἰλικρινῆ, ἐμπιστοσύνην ὁλόψυχον, εὐγένειαν καὶ καλωσύνην ἀνυπόκριτον. Διότι ὁ Χριστὸς δὲν κατοικεῖ εἰς τὰς ψυχάς των, δὲν φωτίζει τὸν νοῦν των, δὲν ἁγιάζει τὴν καρδίαν των, δὲν καθοδηγεῖ τὴν ζωήν των. Διότι μολονότι ἐβαπτίσθησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του, τιμῶνται μὲ τὸ ὄνομά του, πλουτίζονται μὲ τὰς ὑλικὰς εὐλογίας Του, δὲν ἠθέλησαν νὰ Τὸν γνωρίσουν, νὰ Τὸν ἀγαπήσουν, νὰ Τὸν ἀκολουθοῦν. Διότι ἄλλοτε ὁ σύζυγος καὶ ἄλλοτε ἡ σύζυγος δὲν γνωρίζουν οὔτε τί ζητοῦν, οὔτε τί θέλουν. Διότι λογομαχοῦν καὶ τρώγονται ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον. Διότι εἶναι ἀχάριστοι ἐνῷ τὰ ἔχουν ὅλα. Διότι εἶναι ἀχόρταγοι ἐνῷ ἀπολαμβάνουν τὰ πάντα. Διότι, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε νὰ εὐχαριστοῦν συνέχεια καὶ νὰ δοξάζουν τὸν Κύριον, μὲ τὸν Θεὸν σύνδεσμον δὲν ἔχουν, μὲ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Του οὔτε ἐπικοινωνίαν ἐπιθυμοῦν, οὔτε σχέσεις ἐπιδιώκουν.

Πόσον θλιβερὸν εἶναι τοῦτο τὸ σημερινὸν γεγονός, χριστιανοὶ γονεῖς, χριστιανὸς πατέρας καὶ μάννα, νὰ εἶναι ζηλωταὶ καὶ δραστήριοι ὡς μέλη ὀργανώσεων καὶ κοινωνικοὶ παράγοντες, νὰ μοχθοῦν διὰ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, διὰ τὴν ματαιοδοξίαν, διὰ τὴν ἀπόκτησιν ὑλικῶν μέσων καὶ στηριγμάτων τῆς ζωῆς, πολλοὶ δὲ ἐκ τούτων νὰ εἶναι καὶ ἀξιωματοῦχοι εἰς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μὲ τὰς Ἐκκλησίας οὐδεμίαν σχέσιν πνευματικὴν ἔχοντες, ἢ νὰ ὁμιλοῦν περὶ χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ζωῆς, χωρὶς ἀγάπη νὰ θερμαίνῃ τὰς καρδίας των καὶ χωρὶς πνευματικήν, χριστιανικήν, ἐνάρετον, φωτισμένην, ἁγίαν νὰ ἔχουν ζωήν. Ἀκόμη εἰσέτι χειρότερον καὶ πολὺ πιὸ θλιβερὸν στὸν κόσμον νὰ φαίνωνται εὐγενεῖς καὶ θεοσεβεῖς, στὸ σπίτι των ὅμως καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ζωήν των νὰ εἶναι ἀσεβεῖς ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον, νὰ εἶναι κακοί. Διότι προχωροῦμεν περισσότερον, ἐνῷ ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὴν γυναῖκα νὰ γίνῃ σύζυγος καὶ μητέρα, δηλαδὴ νὰ ἀναλάβῃ καὶ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς θείας δημιουργίας, τὴν γέννησιν τέκνων καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν ἀνατροφὴν καὶ διαπαιδαγώγησιν αὐτῶν, πρὸς δόξαν Κυρίου καὶ πρὸς ἐπάνδρωσιν τῆς κοινωνίας, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος μὲ χρηστὰ καὶ εὐλογημένα στελέχη, διότι ἐνῷ ὁ Θεὸς προώρισε τὴν σύζυγον νὰ γίνῃ βασίλισσα εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ εἰς μικρὰν Ἐκκλησίαν νὰ ἀναδείξῃ τὴν οἰκογένειάν της, περιεφρόνησε τὴν ἁγίαν αὐτὴν ἀποστολήν της ἢ τὴν παρέδωκεν εἰς ξένας χεῖρας ἀνευθύνους καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν κοινωνίαν μὲ τὸ αὐτοδημιούργητον δικαίωμα τῆς αὐτοκυριαρχίας, τῆς χειραφετήσεως καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως, ὅπως τὴν παρακολουθῶμεν σήμερον, ὄχι μέσα εἰς τὸ πνευματικόν της βασίλειον, εἰς τὸ χριστιανικὸν σπίτι, ἀλλὰ ἀνάμεσα εἰς τὰ κοινωνικὰ ρεύματα, εἰς τὸν κοσμικὸν ἀνταγωνισμόν, εἰς τὴν σπατάλην τοῦ χρόνου, εἰς τὴν ἐπίδειξιν, εἰς τὸ λοῦσο, εἰς τὰ χαρτοπαίγνια, εἰς τὰ ξενύχτια, εἰς τὴν ματαιότητα, εἰς ὅ,τι τὸ παράλογον, τὸ ἀνόητον καὶ τὸ ὑποτιμητικὸν διὰ τὴν προσωπικότητά της, διὰ τὸ ὑψηλὸν ἔργον καὶ τὴν ἁγίαν ἀποστολήν της.

Καὶ ἐρωτῶμεν τώρα: Ὑπάρχουν σχέσεις μεταξὺ τῆς Ἁγίας Οἰκογενείας ποὺ ἐπισκέπτεται τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, καὶ τῆς σημερινῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας; Ἀπάντησις: Ἡ σημερινὴ χριστιανικὴ οἰκογένεια ἐξέπεσε. Πῶς θὰ ἀνορθωθῇ καὶ πῶς θὰ ἀναδημιουργηθῇ; Θὰ τὸ ἴδωμεν εἰς τὴν συνέχειαν.

ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Εἰς κάθε Κοινότητά μας σχηματίζεται εἰδικὴ Ἐπιτροπή. Δηλώσατε συμμετοχήν σας εἰς τὸ Προσκύνημα.

* * *

Εἰς τὴν 15ην ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ἐν BUFFALO, N. Y., πρέπει ν' ἀντιπροσωπευθοῦν ὅλαι αἱ Κοινότητες τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας.

* * *

100 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων μας θὰ παραθερίσουν εἰς Ἑλλάδα. Ἐνισχύσατε τὸ SCHOLARSHIP FUND.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΕΝΕΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΧΑΛΟΦΤΗ

ΚΡΙΣΙΝ καὶ μάλιστα μεγάλην κρίσιν διέρχεται σήμερον ἡ οἰκογένεια. Ἡ νεανικὴ διαφθορὰ καὶ ἐγκληματικότης, ἡ ἔλλειψις σεβασμοῦ τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γεννήτοράς των, ἡ πληθὺς τῶν διαζυγίων καὶ ἡ κατερείπωσις τῆς συζυγικῆς ἁρμονίας καὶ πλεῖστα ὅσα ἄλλα κακά, ὄχι δυστυχῶς σπάνια, δὲν ἀφήνουν καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ κρίσις τῆς οἰκογενείας ἔχει βαθυτάτας τὰς ρίζας πολὺ εὐρεῖαν τὴν ἔκτασιν. Δικαίως ἀνησυχοῦμεν διὰ τὸ μέλλον τῆς κοινωνίας μας, ὅταν παριστάμεθα μάρτυρες μιᾶς τόσον ἐκτεταμένης οἰκογενειακῆς κρίσεως. Καὶ πολὺ δικαίως ἐρευνοῦμεν νὰ ἀνακαλύψωμεν τὰ αἴτια. Διότι τότε θὰ εὑρεθῇ καὶ τὸ σωτήριον φάρμακον, ποὺ θὰ θεραπεύσῃ τὴν θλιβερὰν κατάστασιν.

Διὰ τοὺς κοινωνιολόγους ἢ τοὺς ψυχολόγους ὁ δρόμος ποὺ ἀκολουθοῦν, διὰ νὰ εἰσδύσουν εἰς τὰ αἴτια τῆς καταστροφῆς τῆς οἰκογενείας καὶ μακρὺς εἶναι καὶ πολύπλοκος καὶ δὲν ὁδηγεῖ εἰς ἀσφαλῆ ἀποτελέσματα. Ἀναζητοῦν νὰ εὕρουν ψυχολογικὰ κενὰ καὶ τραύματα τῆς συνειδήσεως ποὺ προεκλήθησαν παλαιότερον καὶ ἐκδηλώνονται ἀργότερον εἰς τὴν ζωὴν μὲ ἐπέκτασιν εἰς τὴν οἰκογένειαν. Ἔνοχον θεωροῦν καὶ τὴν κληρονομικότητα. Ἀναδιφοῦν τότε τὸ οἰκογενειακὸν δένδρον τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, διὰ νὰ τοῦ ἀπαγείλουν τὸ ἀμείλικτον «κατηγορῶ».

Ἡμεῖς δὲν θὰ ἀρνηθῶμεν, ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ παράγοντες παίζουν κάποιον σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς. Ἀρνούμεθα ὅμως κατηγορηματικῶς, ὅτι ἐκεῖ εὑρίσκεται ὅλη ἡ εὐθύνη. Ἡμεῖς, οἱ Χριστιανικῶς σκεπτόμενοι, τὴν βλέπομεν ἀλλοῦ. Εἰς τὴν χαλάρωσιν τοῦ ψυχικοῦ δεσμοῦ μας μὲ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Χριστιανικὴν πίστιν. Κανεὶς κοινωνιολόγος ἢ ψυχολόγος δὲν συνήντησε περιπτώσεις ἀνωμάλου καὶ δυστυχοῦς οἰκογενείας, ὅταν εἰς τὸν περίβολόν της ἐφυτεύθη, ἐκαλλιεργήθη καὶ ἐκαρποφόρησε τὸ δένδρον μιᾶς εἰλικρινοῦς καὶ ἀπηλλαγμένης προκαταλήψεων πίστεως εἰς τὸν Χριστόν. Ὅπου δὲν ὑπάρχει πίστις καὶ θρησκευτικότης διασαλεύεται ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν συζύγων. Ψύγεται ἡ ἀμοιβαία των ἀγάπη. Τὸ σπίτι γίνεται ξενοδοχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζονται ἑτερόκλητα καὶ ξένα μεταξύ των ψυχολογικῶς ἄτομα. Λείπει ὁ ἐσωτερικὸς σύνδεσμος. Καὶ τότε δημιουργοῦνται τὰ ψυχολογικὰ ἐκεῖνα κενὰ περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλοῦν οἱ ψυχολόγοι, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν διάλυσιν τῶν οἰκογενειῶν.

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ αἰτίου μᾶς ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς καὶ εἰς τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ φαρμάκου. Πρέπει νὰ θεμελιωθῇ τὸ σπίτι καὶ ἡ οἰκογένεια εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἠθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου, διὰ νὰ λείψῃ ἡ κρίσις ποὺ τὸ μαστίζει. Ὅταν εἰς παλαιοτέρας ἐποχὰς ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν Θεὸν ἀπετέλει τὸ Α καὶ τὸ Ω τῶν ἀνθρώπων οἱ οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ ἦσαν δεμένοι σφικτά. Αἱ Χριστιανικαὶ παραδόσεις ἐτηροῦντο ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν μὲ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν. Τὸ διαζύγιον ἐθεωρεῖτο αἶσχος. Καὶ ὁ διαζευγμένος δὲν ἐτόλμα νὰ παρουσιασθῇ δημοσίᾳ χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ συναντήσῃ τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸν χλευασμόν. Ἔτσι διετηρεῖτο ἡ ἁρμονία τῶν συζυγικῶν σχέσεων καὶ δὲν ἐρρίπτοντο τέκνα εἰς τοὺς δρόμους ὡς ὀρφανὰ μὲ ζῶντας γονεῖς. Καὶ ἡ κρίσις τῆς οἰκογενείας ἦτο σχεδὸν ἄγνωστος.

Εἰς τοὺς χρόνους μας ἡ ἐλάττωσις τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ἐπέφερε καὶ τῶν ἠθῶν τὴν ἔκλυσιν. Καὶ αὔξησις τῆς πίστεως θὰ ἐπιφέρῃ ἐπίσης καὶ τῶν ἠθῶν τὴν ἀνάρρωσιν. Καὶ ἑπομένως καὶ τῆς οἰκογενείας τὴν ἀπωλεσθεῖσαν ὑγείαν. Διότι ἡ πίστις ἀναγεννᾷ τὴν ψυχήν. Ὁ Χριστός, ὅπου εἰσέλθῃ, δὲν χωρεῖ δυσαρμονία καὶ ψυχρότης καὶ ἀσέβεια. Τὴν ἀναμφισβήτητον αὐτὴν ἀλήθειαν χρειάζεται νὰ ἀσπασθῇ ἡ σημερινὴ οἰκογένεια. Θέλει συζυγικὴν ζωὴν εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θὰ σκιάζουν νέφη δυσπιστίας καὶ ὑποψιῶν; Θέλει τέκνα τρέφοντα σεβασμὸν πρὸς τοὺς γονεῖς; Θέλει νὰ ἴδῃ ἀναπτυσσομένην τὴν ἀμοιβαίαν ἀγάπην τῶν συζύγων, τὴν ἀμοιβαίαν ἐπίσης βοήθειαν καὶ ἀνοχήν, ἄνευ τῶν ὁποίων ὁ γάμος μεταβάλλεται εἰς μέσον σαρκικῆς ἐπαφῆς, ποὺ κατ' οὐδὲν διαφέρει τῆς τῶν κτηνῶν; Θέλει νὰ γίνῃ προμηθεὺς τέκνων μὲ σέβας, ὑπακοὴν καὶ ἀγάπην πρὸς τοὺς γονεῖς; Ὁ οἶκος πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς Ναὸν Κυρίου, ὅπου θὰ λατρεύεται ὁ Θεός. Νὰ γίνῃ ἐκεῖνο ποὺ ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος ἀπεκάλει «κατ' οἶκον Ἐκκλησίαν». Καὶ ἡ οἰκογένεια νὰ εἶναι ὀνόματι καὶ οὐσίᾳ Χριστιανική.

Θὰ παύσωμεν τότε νὰ ὁμιλῶμεν περὶ κρίσεως τῆς οἰκογενείας καὶ νὰ θρηνῶμεν ἐπὶ ἐρειπίων ἠθικῶν, ποὺ ἀπειλοῦν τὴν κοινωνίαν. Θὰ ὁμιλῶμεν περὶ εὐτυχοῦς οἰκογενειακῆς ζωῆς καὶ λαμπροῦ κοινωνικοῦ μέλλοντος.

* * *

Η ΙΕΡΟΤΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

«Ποῦ θὰ εὕρωμεν κατάλληλον γλῶσσαν νὰ περιγράψωμεν τὸν γάμον ὃν συνάπτει ἡ Ἐκκλησία, βεβαιοῖ ἡ προσφορά, ἐπισφραγίζει ἡ εὐλογία, οἱ ἄγγελοι μαρτυροῦσι καὶ ἐπικυροῖ ὁ Πατήρ;» (Τερτυλιανός).

«Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή». (Α'. Κορ. ζ'. 4).

Ἡ ΓΥΝΗ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΤΙΜΙΑΔΟΥ

Η ΡΑΓΔΑΙΑ κοινωνικὴ ἐξέλιξις εὑρίσκει πολλοὺς τελείως ἀπροετοίμαστους. Μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βαδίζουν μὲ τὸν παλαιὸν ἀργὸν ρυθμόν. Δυσκολεύονται πολλοὶ ἀπὸ ἡμᾶς νὰ προσαρμόσουν τὸ βῆμα των πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐποχῆς μας. Εἰς τρόπον ὥστε ἀρκετοὶ ἐνῷ ζοῦν εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχήν, μένουν ὅμως ξένοι εἰς τὰς ἀνησυχίας τῆς ἐποχῆς μας καὶ δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν τὰ διάφορα ρεύματα.

Οἱ πιστοὶ καλοῦνται νὰ παρουσιάσουν μίαν πνευματικὴν ζωὴν τῆς σήμερον ὅσον καὶ τῆς χθές, συγχρονισμένην καὶ προσηρμοσμένην, χωρίς, ἐννοεῖται, νὰ παραβλέπεται ἡ οὐσία τῆς ἀρετῆς. Πολὺ περισσότερον ζητεῖται τοῦτο ἀπὸ τὴν Γυναῖκα, ἡ ὁποία ἔχει στὰ χέρια της τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν καὶ ἐπιρροὴν τόσον φυσικὴν εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας. Ἡ παροῦσα μελέτη σκοπὸν ἔχει νὰ διεγείρῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ὀρθοδόξου γυναικὸς πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀλλαγὰς καὶ νὰ τὴν βοηθήσῃ νὰ εὕρῃ τὴν θέσιν της καὶ τὰς ἐνδεικνυομένας μεθόδους πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἱερᾶς της ἀποστολῆς. Ἀπὸ τὸ ἀπέραντον αὐτὸ θέμα ἐκλέγομεν μόνον τρεῖς πλευράς του: (α) Ἡ Χριστιανὴ γυναῖκα καὶ ὁ κόσμος της. (β) Ἡ Χριστιανὴ μητέρα καὶ τὸ παιδί της. (γ) Ἡ Χριστιανὴ γυναῖκα καὶ ἡ εὐθύνη της.

Α΄. Ἡ Χριστιανὴ γυναῖκα καὶ ὁ κόσμος της.

Ἂς ἐπιχειρήσωμεν ἕνα γῦρο σὲ μερικὰ σύγχρονα σπίτια. Ἐκεῖ μιὰ γηραιὰ οἰκοδέσποινα, ἐκνευρισμένη διὰ τὴν ἀσυνεννοησίαν μὲ τὴν νύφην—υἱοῦ. Φοβεῖται ὅτι τὸ ζεῦγος αὐτὸ δὲν τὴν σέβεται, δὲν τὴν ὑπολογίζει. Διατί νὰ μὴ συμφωνοῦν μαζί της; Εἶναι τὸ συνεχὲς παράπονό της.

Ἀλλοῦ συναντοῦμε μιὰ μητέρα ταραγμένη μὲ τὴν ἀπειθαρχίαν τῶν ζωηρῶν παιδιῶν της. «Δὲν μᾶς καταλαβαίνουν, δὲν μᾶς ἀκοῦν ἢ σέβονται», εἶναι τὸ παράπονό της. «Ἡ γλῶσσα καὶ ὁ τρόπος τῆς σκέψεώς των διαφέρουν τόσον μὲ τὸν ἰδικό μου!»

Πιὸ μακρυά μας ἔχομε τὸν φοιτητὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ: χάσμα μὲ τὸν «γέρο» του. Θάμβος ὑλικοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἔχει κλονίσει πολλὲς ἀξίες μέσα του.

Τέλος ἂς μὴ παραλείψωμε καὶ τὸν φόβο τοῦ Κλήρου. Ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου καυτηριάζει συχνὰ ἀμείλικτα τὴν νεολαίαν. Ἐπισκέπτονται οἱ νέοι τὰς μεγαλουπόλεις καὶ μοιραίως ἐπηρεάζονται. «Πάγει, χάλασε ἡ κοινωνία», μελαγχολικὰ ψιθυρίζει. Καὶ βλέπει ὅλα γύρω του μαῦρα.

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις, ὀλίγας ἀπὸ τὰς πολλάς, ἔχομε διλήμματα, ἐρωτήματα, φόβους, κλονισμοὺς πεποιθήσεων. Ἡ διαπίστωσις, ὅτι «στὰ ἰδικά μας τὰ χρόνια αὐτὰ δὲν ἐγίνοντο», ἔχει στὴν οὐσίαν δόσιν ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ δόσιν ὑπερβολῆς. Ἡ Μητέρα ἕνα πρᾶγμα ξεχνᾶ μέσα εἰς ὅλα αὐτά. Ὅτι ἁμαρτία πάντοτε ὑπῆρχε. Καὶ ὅτι σήμερον τὸ παιδὶ αἰσθάνεται καὶ μυεῖται εἰς τὰ θέλγητρα τῆς ζωῆς πολὺ ἐνωρίτερον ἢ ὅσον ἄλλοτε. Ἔρχεται δὲ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν κόσμον πολὺ ἀνέτοιμο.

Ἐάν, ἀφ' ἑτέρου, ζητοῦμε ἀπὸ τὴν Γυναῖκα περισσότερον νὰ αἰσθανθῇ τὸν ἡγετικὸν καὶ ἠθοπλαστικὸν ρόλο της, γίνεται διότι τὴν θέλαμε μέχρι τώρα νὰ βρίσκεται στὸ περιθώριο παρὰ στὴν γραμμὴ τοῦ πυρός. Μία συντηρητικότης ἀπαράδεκτος καὶ ξένη πρὸς τὴν παράδοσιν καὶ τὴν ἀνθρωπολογίαν τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὁ σύγχρονος Ρῶσσος θεολόγος Paul Evdokimov τελευταίως ἐδημοσίευσε μίαν μοναδικὴν εἰς τὸ εἶδος της μελέτην: "La Femme et le Salut du monde" (Casterman, Paris, 1959). Ἐνταῦθα ἀναλύει τὰ προνόμια, τὰ χαρίσματα, τὴν τιμητικὴν θέσιν τὴν ὁποίαν τῆς προσφέρει ὁ Χριστιανισμὸς ἐπὶ θεολογικῆς Ὀρθοδόξου βάσεως.

Διατί νὰ τὸ ἀρνούμεθα; Οἱ ἄνδρες ἐπὶ αἰῶνας σχεδὸν εἶχον τὸ προβάδισμα, τὸ μονοπώλιον εἰς κοινωνικὰς πρωτοβουλίας. Τοὺς ἡρωϊσμοὺς τῆς γυναίκας τοὺς θέλαμε μόνο μέσα στὸ σπίτι. Καὶ ὅμως δὲν ἀποτελοῦν αἱ γυναῖκες τὴν πλειοψηφίαν τοῦ ἐκκλησιάσματος;

Δὲν εἶναι αὐταὶ στὰς ὁποίας ἐμπιστευόμεθα ὅ,τι ὑπάρχει πολύτιμον, τὰ παιδιά μας, ἀπὸ αὐτὰ προετοιμάζουσαι τοὺς μέλλοντας ἡγέτας καὶ τοὺς κληρικούς μας; Ἑπομένως προβάλλει αὐτομάτως ἡ γυναικεία συμβολὴ καὶ εἰς ἐξωσπιτικοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας καὶ ἠθοπλαστικὰ σχέδια. Καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ ἡ γυναῖκα ὀφείλει νὰ μελετήσῃ τὴν κοινωνικὴν ἐξέλιξιν εἰς ὅλας τὰς μορφὰς καὶ ἐκδηλώσεις της. Νὰ κάμῃ ἀντικειμενικὴν διάγνωσιν. Ν' ἀποφύγῃ τὴν τακτικὴν τῆς φυγῆς καὶ τῆς ἀρνήσεως στὸ κεφάλαιον τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν της, καυτηριάζουσα ἀμείλικτα τὴν σύγχρονον τέχνην, τὰ φίλμ. Διότι γρήγορα θ' ἀντιληφθῇ ὅτι τὰ παιδιά της δὲν θὰ συμφωνοῦν μαζύ της.

Τὸ περίεργο στὴν ὅλην αὐτὴν ὑπόθεσιν εἶναι ὅτι, ἐνῷ πλεῖστα ὅσα ἀλλάζουν γύρω μας, ἐντός μας οὐδὲν ἀλλάζει. Παραμένομεν ἄκαμπτοι καὶ ξένοι πρὸς τὴν ραγδαίαν κοινωνικὴν ἐξέλιξιν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΑ ΒΑΦΤΙΣΙΑ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΖΟΥΣΤΗ

ΤΑ «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΑΦΤΙΣΙΑ» ἀποτελοῦν μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας Ἑλληνορθοδόξους ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις. Καὶ εὑρίσκεται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἀνάδοχος. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ δώσῃ τὸ ὄνομα εἰς τὸν νέον Χριστιανὸν ἢ Χριστιανὴν καὶ θὰ ἀναλάβῃ μετὰ τῶν γονέων τοῦ βαπτιζομένου τὴν κατὰ Χριστὸν ἀγωγήν, ἀνατροφὴν καὶ διαπαιδαγώγησιν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ὁρίζει, ὅπως ὁ Ἀνάδοχος (νουνὸς) εἶναι συνειδητὸς Ὀρθόδοξος Χριστιανὸς καὶ μὲ Ὀρθόδοξον Γάμον, ἐὰν εἶναι ἔγγαμος, ἱκανὸς δὲ διὰ νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐν γένει διαβίωσιν τοῦ ἀναδεκτοῦ ἢ τῆς ἀναδεκτῆς.

Τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ἑπτὰ Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τὸ Βάπτισμα, διὰ τοῦ ὁποίου γίνεταί τις Χριστιανός, λαμβάνων τὸ προσωπικόν του Χριστιανικὸν ὄνομα. Τὸ ἐγκύρως τελεσθὲν Βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἀποπλύνει τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα, συμπληροῦται ἀμέσως διὰ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Χρίσματος.

Ἡ τέλεσις τοῦ Βαπτίσματος δὲν ὑπόκειται εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν. Συνήθως γίνεται κατὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου, ἀλλαχοῦ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν καὶ πολλάκις παρατείνεται πέραν τοῦ ἔτους. Ἡ τελευταία περίπτωσις παρατηρεῖται ἰδίως εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ Ἀνάδοχος παίζει σπουδαῖον ρόλον, φέρει δὲ διάφορα ὀνόματα. Διὰ τοὺς γονεῖς τοῦ παιδίου εἶναι «κουμπάρος» ἢ «σύντεκνος», ἥτις λέξις εἶναι Βυζαντινῆς προελεύσεως, διὰ τὸ παιδίον εἶναι «νουνὸς» ἢ «νουνά». Εἰς τὴν νῆσον Χίον ὀνομάζεται «καλαφέντης». Κατὰ τὰ Ἑλληνικὰ ἔθιμα ὁ «νουνὸς» ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσφέρῃ τὰ διὰ τὴν Βάπτισιν ἀπαιτούμενα, ἤτοι ἔλαιον, σάπωνα καὶ λαμπάδας, καθὼς καὶ καινουργῆ ἐνδύματα, ὡς καὶ ἄλλα δῶρα, καλούμενα «φωτίκια» ἢ «βαφτιστικά», διὰ τὸν βαπτιζόμενον.

Τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου ὁρίζουν οἱ Γονεῖς, ἢ ὁ Ἀνάδοχος ἐν συνεννοήσει, ἢ καὶ μόνος ὁ Ἀνάδοχος. Μερικοὶ Γονεῖς προτιμοῦν ὀνόματα ἀποθανόντων μελῶν τῆς οἰκογενείας των. Ὁ Ἀνάδοχος εἶναι ἢ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὡρίμου ἡλικίας.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Βαπτίσματος, ὁ Ἀνάδοχος παραδίδει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ βαπτισθὲν παιδίον εἰς τὴν Μητέρα μὲ εὐχὰς ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως αὐτου. Αἱ εὐχαὶ εἶναι ποικίλαι εἰς διάφορα μέρη. Οὕτως ἐν Κεφαλληνίᾳ ὁ Ἀνάδοχος λέγει: ,«Λάβε, μῆτερ, τὸ τέκνον σου βαπτισμένον, μυρωμένον, παρὰ Θεοῦ παραδομένον». Οἱ Γονεῖς παρίστανται κατὰ τὴν τελετὴν τῆς Βαπτίσεως. Εἰς μερικὰ ὅμως μέρη τῆς Ἑλλάδος οἱ Γονεῖς δὲν παρίστανται κατὰ τὴν Βάπτισιν, ὡς ἐν Ἠπείρῳ, μέχρι τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ νεοφωτίστου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ εἰς τὴν Βάπτισιν παρευρισκόμενα παιδία, μόλις ἀκούσουν τὸ ὄνομα, τρέχουν ἀμέσως νὰ ἀναγγείλουν αὐτὸ εἰς τὸν πατέρα, ὅστις φιλοδωρεῖ αὐτὰ μὲ νομίσματα, κατὰ τὸ παλαιὸν Βυζαντινὸν ἔθιμον, λεγόμενα «ἐπικόμβια». Μετὰ τὴν Βάπτισιν διανέμονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς τοὺς παρισταμένους μετάλλινοι μικροὶ σταυροί, ἢ μικραὶ εἰκόνες παριστῶσαι τὴν Βάπτισιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ὑπὸ τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, καλούμεναι «μαρτυρίες».

Ὡς ἐν Ἑλλάδι καὶ οἱ ἐν Ἀμερικῇ Ἕλληνες μετὰ τὴν Βάπτισιν προσκαλοῦν εἰς συμπόσιον συγγενεῖς καὶ φίλους. Καὶ τότε «καίεται τὸ πελεκοῦδι» μὲ χοροὺς καὶ τραγούδια Ἑλληνικά.

Ὑπάρχει καὶ μία ὡραία συνήθεια. Οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι «χρυσώνουν» τὸν νεοφώτιστον γιὰ «γοῦρι», ἤτοι ἐπιθέτουν νόμισμά τι ἐπὶ τοῦ βρέφους, ἢ εἰς τὸ λίκνον αὐτοῦ.

Κλείομεν τὰς σημειώσεις ταύτας μὲ μίαν σχετικὴν παρένθεσιν.

Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ οἱ ἐναντίον του διωγμοὶ ἦσαν τρομεροὶ καὶ συνεχεῖς. Πολυάριθμοι δὲ κατηχηθέντες εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ ὑπέστησαν μαρτυρικὸν θάνατον, χωρὶς νὰ προφθάσουν νὰ βαπτισθῶσι. Δι' αὐτοὺς ὅμως ὁ θάνατός των ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ἀντικαθίστα τὸ Βάπτισμα, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν πρόρρησιν τοῦ Κυρίου, εἰπόντος: «Καὶ τὸ Βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε» (Ματθ. 20, 23). Τὸ τοιοῦτον ὀνομάζεται «Βάπτισμα αἵματος».

Ὡς ἐν ἐπιλόγῳ προσθέτομεν καὶ τὴν λεπτομέρειαν: Ἐν Ἀμερικῇ τελοῦνται περίπου ὀκτὼ χιλιάδες Ἑλληνικαὶ Βαπτίσεις κατ' ἔτος, ἢ καὶ περισσότεραι. Ἡ τέλεσις τοῦ Βαπτίσματος ἐπιτρέπεται πάντοτε εἰς οἱανδήποτε ἡμέραν τοῦ ἔτους, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς Γάμους, διὰ τοὺς ὁποίους ὑπάρχουν χρονικαὶ περίοδοι, καθ' ἃς ἀπαγορεύεται ἡ τέλεσίς των.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

Κοινότητες καὶ Ὀργανώσεις, Σωματεῖα καὶ ἰδιῶται, ὅλοι πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς τὸ Προσκύνημα πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον στὰς 19 Ἀπριλίου μὲ τὸ ὑπερωκεάνειον «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ».

Κοινότητες καὶ Ὀργανώσεις πρέπει νὰ συστήσουν Εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς ἐπὶ τοῦ Προσκυνήματος, ὥστε τὸ Προσκύνημα νὰ καταστῇ ἀντιπροσωπευτικὸν καὶ πάνδημον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΥ

ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ — ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ — ΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἔληξεν ἤδη. Ἡ ἐπιτυχία της ὑπῆρξε σημαντική. Οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοί μας, οἱ ὁποῖοι κυρίως βαρύνονται μὲ τὴ μεγάλη εὐθύνη τῆς ὀργανώσεως, τῆς ἐποπτείας καὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ κοινοτικοῦ προγράμματος πνευματικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἐπιδόσεων, ἔδειξαν ὅτι κατενόησαν πλήρως τὸ περιεχόμενο τοῦ νέου θεσμοῦ, ἀκολούθησαν μὲ ἔκδηλη κατανόηση τὶς σχετικὲς ὁδηγίες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὠργάνωσαν μὲ μεθοδικότητα καὶ μὲ πολλὴν ἐπιτυχία τὶς ἑορταστικὲς συγκεντρώσεις στὶς κοινότητές των.

Τὰ σχολεῖα, τόσο τὰ ἡμερήσια ὅσο καὶ τὰ ἀπογευματινά, ὡδήγησαν συστηματικὰ τοὺς μαθητάς των στὴν ἐκτίμηση καὶ στὴν ἀγάπη τῶν παραδόσεών μας, τῆς ἱστορίας μας καὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Παιδιά, γεννημένα στὴν Ἀμερική, εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ λάβουν μέρος ἐνεργὸ στὶς σχολικὲς ἑορτές, νὰ ἐκφράσουν τὰ συναισθήματά των στὴ γλῶσσα τῶν πατέρων των, νὰ χαροῦν καὶ νὰ τονώσουν τοὺς δεσμούς των μὲ τὴν ἑορτάζουσα ὁμάδα — μὲ τὸν Ἀμερικανικὸ Ἑλληνισμό.

Τὰ ἀνώτερα Ἱδρύματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, δομένα στὴν συστηματικώτερη μελέτη τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν Γραμμάτων, ἔπραξαν ἐπίσης τὸ καλύτερο. Φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μίλησαν στὶς κοινότητες, ὠργάνωσαν συγκεντρώσεις, ἐνθουσιάστηκαν καὶ ἐνθουσίασαν, διότι ἔνοιωσαν βαθύτατα τὴν σημασία τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν ἀξιῶν ζωῆς, ἀλλὰ καὶ διότι ἔχουν πλήρως συνειδητοποιήσει τὴν ἔκταση τῆς μελλοντικῆς ἀποστολῆς των.

Στὴν Νέα Ὑόρκη, στὴν ἕδρα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ ἑορτασμὸς προσέλαβε χαρακτῆρα πιὸ γενικὸ καὶ πιὸ ἐπιβλητικό. Πράγματι, ἡ συγκέντρωση τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ Fashion Institute of Technology ἦταν ἴσως ἡ πιὸ μεγάλη καὶ ἡ πιὸ ἀντιπροσωπευτικὴ συγκέντρωση τῆς ὁμογενείας. Οἱ τάσεις, οἱ ὑγιεῖς προσανατολισμοί, τὰ ἰδανικά, οἱ δυνατότητες καὶ οἱ πραγματικὲς δυνάμεις τῆς ὁμογενείας, καθὼς καὶ ἡ ἔκταση καὶ ἡ ποιότητα τοῦ ἡγετικοῦ ρόλου τῆς Ἐκκλησίας — ὅλα αὐτὰ μαζὶ ἀντικαθρεφτίστηκαν πιστὰ σὲ ὅλα ὅσα ἐλέχθησαν καὶ σὲ ὅσα ἐτελέσθησαν μὲ τόση περίσκεψη, μὲ τόση εὐθύνη καὶ μὲ τόση καλλιέπεια καὶ τέχνη κατὰ τὴ συγκέντρωση τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ οἱ ἐμπνευσμένοι καὶ τόσο ὑποσχετικοὶ λόγοι του, τὰ σύντομα κηρύγματα τοῦ Μονίμου Ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη πρεσβευτοῦ κ. Χ. Παλαμᾶ, τοῦ καθηγητοῦ κ. Β. Βλαβιανοῦ, τοῦ Δρ. αἰδ. Δημ. Καλλιμάχου, τῆς μεγάλης καλλιτέχνιδος Κας Ἔλενας Νικολαΐδη, τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς G.O.Y.A. κ. Μπαγκανάκη, τὰ μηνύματα τῶν ἐπισήμων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ὑπὲρ πάντα ταῦτα τὸ μεγάλο μήνυμα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου ἐδημιούργησαν τὴν ἀτμόσφαιρα ἐκείνη, ἡ ὁποία ἀνεβάζει ἀβίαστα καὶ τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά μας στὸ ὕψος τῶν προγονικῶν ἐπιτευγμάτων καὶ ἡ ὁποία κάμει τὴ συνείδησή μας δεκτικὴ τῶν προτροπιῶν γιὰ ἔργα μεγάλα καὶ σκοποῦντα στὴν βαθύτερη ἀκόμη οἰκειοποίηση καὶ στὴν μεθοδικώτερη προβολὴ τῶν ἐπιτευγμάτων αὐτῶν.

Ἡ συμμετοχὴ στὸ ἑορταστικὸ πρόγραμμα τῆς Χορῳδίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὸν καθηγητὴν κ. Χρ. Βρυωνίδην, καθὼς καὶ ἡ παράσταση μέρους τοῦ ἔργου τοῦ Gluck «Ἄλκηστις» ἀπὸ τὴ Χορῳδία τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου Θηλέων ὑπὸ τὸν καλλιτέχνην καὶ καθηγητὴν κ. Θ. Μέλλον ἦλθε νὰ προσδώσῃ στὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἀκόμη πιὸ ἐνδιαφέροντα χαρακτῆρα, ἀλλὰ καὶ νὰ μᾶς πείσῃ τί τὰ ἱδρύματα αὐτά, ὡς τμῆμα ἀναπόσπαστο τοῦ ὅλου ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος, μποροῦν νὰ δώσουν, ἂν ὁ συντονισμὸς τῶν προσπαθειῶν μας εἶναι καὶ φωτισμένος καὶ πλήρης.

Φυσικά, γιὰ νὰ εἰποῦμε ὅτι ὁ νέος πολιτιστικὸς θεσμός μας, ἡ «Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Τύπου», ἐπέτυχε πλήρως, πρέπει νὰ γίνουν στὸ προσεχὲς μέλλον πολλά. Πρέπει, πρωτίστως, νὰ ἰδοῦμε τοὺς νέους μας νὰ συμπορεύωνται μαζί μας καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἡγοῦνται τῆς ὁμάδος μας σὲ κάθε προσπάθεια καλλιεργείας, προβολῆς καὶ ἐπιβολῆς τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν μας. Πρέπει, ἐπίσης, νὰ ριχτοῦμε ὅλοι, παλαιοὶ καὶ νέοι, στὴν πρακτικὴ ἐργασία μὲ ἐνδιαφέρον, μὲ σοβαρότητα, μὲ ἔντονο τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης, ἀλλὰ καὶ μὲ εἰδικευμένη τὴ γνώση, ὥστε τὸ πρόγραμμα τῶν πνευματικῶν, τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν πολιτιστικῶν ἐπιδόσεων νὰ ἐφαρμοσθῇ πλήρως καὶ συμφώνως πάντοτε μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Τὸ κήρυγμα αὐτό, συνταχθὲν μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς «Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων», εἴθε στὸ ἑξῆς νὰ κατευθύνῃ ὅλες μας τὶς θεωρητικὲς μελέτες καὶ ἀναζητήσεις καὶ κάθε μας βῆμα ἐπὶ τοῦ ἐλπιδοφόρου δρόμου πρὸς τὴν ἐπιβολὴ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ σὰν τῆς πιὸ ζωντανῆς πολιτιστικῆς Ἀμερικανικῆς ὁμάδος.

(Γεν. Διεύθυνσις Παιδείας)

Ὁ Καθηγητὴς κ. Φίλιππος Ἐμμανουὴλ
Γενικὸς Διευθυντὴς Παιδείας
(Εἰσήγησις)

Ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Τύπου ἔχει καθιερωθῆ, ὅπως εἶναι γνωστό, ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς μπροστὰ ἀπὸ ὀλίγα χρόνια.

Ἂν ἰδοῦμε — ἂν ἐξετάσουμε — τὸ νέο πολιτιστικό μας θεσμὸ ἀπὸ ὅσα ὁ θεσμὸς αὐτὸς συμβολίζει καὶ ἐπιμαρτυρεῖ, μποροῦμε νὰ εἰποῦμε, ὅτι ἡ θέση του μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκδηλώσεών μας, μεταξὺ τῶν ἄλλων θεσμῶν μας, εἶναι θέση ἐξέχουσα. Εἶναι θέση τόσο κολακευτικὴ γιὰ τὸν Ἀμερικανικὸ Ἑλληνισμὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία του, ὅσο καὶ ὑποβλητικὴ καὶ συγχρόνως ὑποσχετική.

* * *

Πράγματι, ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων συμβολίζει καὶ ἐπιμαρτυρεῖ, κατὰ τὸν πιὸ χαρακτηριστικὸ τρόπο:

—Τοὺς συναισθηματικούς μας δεσμοὺς μὲ κάθε τι τὸ ἑλληνικὸν — τοὺς δεσμούς μας καὶ μὲ τὸ παρελθὸν καὶ μὲ τὸ παρὸν τῆς Ἑλλάδος.

–Τὴν πίστη μας (τὴν ἐνσυνείδητη, τὴ φωτισμένη πίστη μας, καὶ τὴν προσήλωσή μας) στὸ κάλλος καὶ στὴν παιδευτικὴ δύναμη ὅλων τῶν ἀξιῶν ζωῆς, οἱ ὁποῖες ἐγεννήθησαν στὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἱστορικὴ πορεία της (κατὰ τὴν θρυλική της πορεία) ἀπὸ τοὺς πανάρχαιους χρόνους ὡς σήμερα.

— Πέραν τούτων, ὁ ἑορτασμὸς ἐπιμαρτυρεῖ τὴν ἐπιθυμία μας νὰ κρατήσωμε στὴ χώρα αὐτὴ ζῶντα, ἐν δράσει, ἐν ἀποδόσει, τὰ κύρια ἔστω χαρακτηριστικὰ τόσο τοῦ περιεχομένου ὅσο καὶ τῆς μορφῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

—Ἐπιμαρτυρεῖ, ὡσαύτως, τὸν διαρκῶς αὐξανόμενο ἡγετικὸ ρόλο τῆς Ἐκκλησίας τόσο στὸν τομέα τῶν πνευματικῶν, ὅσο καὶ στὸν τομέα τῶν πολιτιστικῶν προσανατολισμῶν καὶ ἐπιδόσεων.

— Γενικῶς, συμβολίζει καὶ ἐπιμαρτυρεῖ ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Τύπου, τὸν ὑψηλὸ ἤδη βαθμὸ τῆς πολιτιστικῆς ὡριμότητος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐν ταυτῷ τὸν ὑψηλὸ βαθμὸ τῆς συναισθήσεως τῶν ὑποχρεώσεών μας — τοῦ πολιτιστικοῦ μας χρέους — ἔναντι τῆς Ἀμερικῆς.

* * *

Φυσικά, δὲν πρόκειται νὰ προχωρήσω στὴν ἀνάλυση ὅλων αὐτῶν τῶν ἀπόψεων καὶ ὅλων αὐτῶν τῶν δεδομένων, τὰ ὁποῖα θεμελιώνουν καὶ τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν, ὅπως εἶπα, τὸν πολυσήμαντο ἑορτασμό. Οἱ διακεκριμένοι ὁμιληταί, οἱ ὁποῖοι θὰ περάσουν ἀπὸ τὸ βῆμα αὐτὸ καὶ — ἐν συνεχείᾳ — τὸ καλλιτεχνικὸ μέρος τοῦ προγράμματός μας θὰ μᾶς βοηθήσουν — προφανέστατα — καὶ τὸ νόημα τοῦ θεσμοῦ νὰ συλλάβωμε καλύτερα καὶ συγκινήσεις ὡραῖες νὰ δοκιμάσωμε, ἀλλὰ καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν προσωπικῶν καὶ τῶν ὁμαδικῶν μας ἐπιδόσεων (σὰν κληρικοί, σὰν ἐκπαιδευτικοί, σὰν ἐπιστήμονες καὶ καλλιτέχνες, σὰν οἰκονομικοὶ παράγοντες καὶ σὰν ἐργαζόμενοι, σὰν Τύπος, σὰν Κοινότης καὶ σὰν Ἑνώσεις) νὰ ὀργανώσωμε σὲ βάσεις, σὲ γραμμὲς ἀποδοτικώτερες — πιὸ συνταιριασμένες μὲ τὰ αἰτήματα τῆς παρούσης στιγμῆς τῆς ζωῆς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

* * *

Παρὰ τοῦτο ὅμως, θὰ ἤθελα πολὺ (τὸ θεωρῶ σκόπιμο) νὰ σταθῶ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ἀπόψεις (σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ δεδομένα), τὰ ὁποῖα μόλις τόσο σύντομα ἀπαρίθμησα. Ἀναφέρομαι, συγκεκριμένως, στὸ θέμα τῶν πολιτιστικῶν ὑποχρεώσεων τῆς ὁμάδος μας — τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας του — ἔναντι τῆς χώρας αὐτῆς. Ἔναντι τῆς Ἀμερικανικῆς παιδείας καὶ τῆς κοινωνίας, γενικώτερον. Τὸ θέμα τοῦτο εἶναι θέμα ἀμέσου ἐνδιαφέροντος. Θέμα ἐπεῖγον. Πιεστικόν. Ἡ μελέτη, ἡ ἀξιολόγησίς του, πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ καὶ νὰ ἀπασχολῇ διαρκῶς ὅλους μας ἀπὸ τὴν πλευρά μας σὰν προνομιακῆς Ἀμερικανικῆς (κατὰ κύριο λόγο) ὁμάδος.

* * *

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Ἡ ἱστορικὴ πορεία καὶ ἡ τελικὴ ἐπιβολὴ τῆς Ἀμερικῆς στὴν παγκόσμια σκηνὴ εἶναι φαινόμενα καὶ πράγματα καταπληκτικά. Ἐμπνευσμένη ἡ χώρα ἀπὸ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Δυτικοῦ Πολιτισμοῦ (πλασμένα στὴν Ἑλλάδα), ἐκμεταλλευομένη μεθοδικὰ καὶ ἐντατικὰ μὲ τὴν Ἐπιστήμη καὶ τὴν Τεχνολογία τὸν πλοῦτο της, ὠργάνωσε τὴν ἐθνικὴ καὶ τὴν κοινωνική της ζωὴ σὲ βάσεις γερές. Προχώρησε μεγαλοβήματα στὸ ἱστορικὸ προσκήνιο καὶ ἀνέλαβε ἤδη (κατ' ἐπιταγὴν τῆς συγχρόνου ἱστορίας) τὴν ἡγεσία τοῦ Δυτικοῦ κόσμου. Ἀλλὰ ἡγεσία σημαίνει εὐθύνες. Ἡ ἄσκηση τῆς ἡγεσίας προϋποθέτει τὸν ὁλοκληρωτικὸ ἐξοπλισμὸ καὶ τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ συνόλου ὄχι μόνο μὲ ὑλικὲς δυνάμεις, ἀλλὰ μὲ δυνάμεις πνευματικές, μὲ δυνάμεις πολιτιστικές

Τὰ ἀξιώματα αὐτὰ εἶναι ἤδη κοινὴ συνείδηση ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς χώρας καὶ πρωτίστως τῶν ἡγετῶν της. Πράγματι, τὸ αἴτημα γιὰ τὴ μετατροπὴ τῶν ὑλικῶν δυνάμεων καὶ τῶν ποσοτήτων σὲ πνευματικὲς δυνάμεις καὶ σὲ ποιότητες εἶναι ἤδη αἴτημα τόσο ἔκδηλο, τόσο ἐπίμονο, ὅσο καὶ ὑποσχετικὸ καὶ ἐκδήλως ἀποδοτικό.

Κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ ἔχει ἀναπτυχθῆ στὴν Ἀμερικὴ ἕνα πολιτιστικὸ κίνημα καταπληκτικὰ ἔντονο. Θὰ μπορούσαμε νὰ ὀνομάσωμε τὸ κίνημα αὐτὸ «δημιουργικὸ ἱστορισμό». Κίνητρο, σκοπὸς τοῦ δημιουργικοῦ ἱστορισμοῦ εἶναι νὰ φέρῃ στὴν ἐπιφάνεια καὶ νὰ καταστήσῃ κτῆμα τοῦ Ἀμερικανοῦ πολίτου, τῆς Ἀμερικανικῆς κοινωνίας, ὅλα ὅσα μεγάλα καὶ ὡραῖα καὶ δυναμογόνα ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ παγκόσμια ἱστορία, αἱ παλαιοὶ καὶ οἱ νεώτεροι πολιτισμοί. Ἀλλὰ ὅ,τι εἶναι καὶ μεγάλο καὶ ὡραῖο καὶ ὑγιῶς προαγωγικὸ ἔχει τὶς ρίζες του στὸν

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορῳδία τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐν Brookline, Mass., ἥτις ἔψαλε μελῳδικώτατα κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τύπου, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κ. Χρήστου Βρυωνίδου.

Ἑλληνικὸ χῶρο καὶ στὸν Ἑλληνικὸ χρόνο. Ἔτσι, ἐξηγεῖται σήμερα ἡ στροφὴ τῆς Ἀμερικανικῆς σκέψεως, τῆς Ἀμερικανικῆς παιδείας, τῆς Ἀμερικανικῆς διανοήσεως πρὸς τὴ μελέτη τῆς Ἑλλάδος σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις. Εἶναι — ἐπαναλαμβάνω — ἡ μελέτη αὐτὴ ἀνάγκη ἱστορική.

* * *

Ἀλλὰ ποιὰ εἶναι ἡ θέση τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ μπροστὰ στὸ ἱστορικὸ αὐτὸ δεδομένο; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὁλοφάνερη. Ὀφείλομε νὰ σταθοῦμε στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν ἐπιδόσεων τῆς χώρας γιὰ τὴν ἔρευνα, γιὰ τὴ μελέτη, γιὰ τὴν προβολὴ καὶ τὴν ἐπιβολὴ ὅλων ἐκείνων τῶν ἠθικῶν, τῶν πνευματικῶν, τῶν αἰσθητικῶν ἀξιῶν, οἱ ὁποῖες συναποτελοῦν ὅ,τι ὀνομάζομε «Ἑλληνικὰ Γράμματα». Ὀφείλομε, κατὰ πρώτιστο λόγο, νὰ κρατήσωμε Ἑλληνικοὺς τοὺς θεσμούς μας, ζῶσαν καὶ ἐν χρήσει τὴ γλῶσσα μας, στηριγμένη στὶς παραδοσιακές της βάσεις, τὴν Ἐκκλησία μας, Ἑλληνόφωνο, ἐν πολλοῖς, τὸν Τύπο μας. Πράγματι, κάθε τυχὸν τάση νὰ ἐξαμερικανίσωμε, τρόπον τινά, ὅ,τι ἐδημιούργησε ὁ πλούσιος συναιθηματισμὸς τῶν πρωτοπόρων ὁμογενῶν μας στὴ χώρα αὐτὴ εἶναι πράξη, στὴν οὐσία ἀντιαμερικανική. Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ διαποτίζει ὁλόκληρο τὸ ἐκπαιδευτικό μας πρόγραμμα, τὸ ὁποῖο τείνει ἤδη νὰ προσλάβῃ τὸ τελικό του περιεχόμενο καὶ τὴν ὁριστική του μορφὴ κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Κου Ἰακώβου.

Ἀλλὰ τὸ θέμα τοῦτο εἶναι θέμα εὐρύ. Ἡ πολύπλευρη ἀνάπτυξή του δὲν εἶναι, ὅπως εἶπα, ἔργο τῆς παρούσης στιγμῆς. Θὰ χρειαστῇ πάντως τὸ θέμα αὐτὸ νὰ γίνῃ καὶ νὰ εἶναι τὸ ἀντικείμενο προσεκτικῆς μελέτης.

* * *

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμὰ γιὰ τὴν προθυμία σας νὰ τιμήσετε μὲ τὴν παρουσία σας τὴν ἑορταστικὴ αὐτὴ συγκέντρωση καὶ νὰ διαδηλώσετε ἔτσι τὴν ἀγάπη σας στὰ «Ἑλληνικὰ Γράμματα» καὶ τοὺς ἐργάτας των, καθὼς καὶ τὴ βαθειά σας ἐκτίμηση στὸν Ἑλληνικὸ Τύπο, στὴν προσφορὰ τοῦ ὁποίου χρωστοῦμε τὴ συνοχὴ τῆς ὁμάδος μας καὶ τὸν κοινὸ προγραμματισμό μας γιὰ ἔργα ἀκόμη μεγαλύτερα κι' ἀκόμη πιὸ ἐπιβλητικά.

Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ.

Τηλεγράφημα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Παῦλος εὐηρεστήθη νὰ ἀποστείλῃ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Ἀθῆναι, 11 Ἰανουαρίου 1960

Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς
Κον Ἰάκωβον.

Εὐχαριστῶν θερμῶς διὰ τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ἀντεύχομαι Ὑμῖν καὶ τῷ εὐσεβεῖ Πληρώματι πᾶσαν ἄνωθεν χαράν.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ»

Τηλεγράφημα τῆς Α.Ε. τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Ἐξοχ. Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς εὐηρεστήθη νὰ ἀποστείλῃ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Ἀθῆναι, 22 Ἰανουαρίου 1960

Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς
Κον Κον Ἰάκωβον.

Εὐχαριστῶν θερμῶς δι' εὐχὰς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ἀντεύχομαι καὶ ἐξ ὀνόματος Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, Ὑμῖν, Ἱερῷ Κλήρῳ καὶ τῇ ἀγαπητῇ Ὁμογενείᾳ πᾶσαν ἄνωθεν εὐτυχίαν διὰ τὸ νέον ἔτος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ»

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος:

Ἐξέφρασε τὴν χαράν του διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκεντρώσεως.

Συνεχάρη τοὺς ὁμιλητάς, ἐξῆρε τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα καὶ ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν πάντων διὰ τὴν ἐξόρμησιν.

Ὑπεσχέθη, ὅτι ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ παρέχει καὶ θὰ παρέχῃ πάντοτε ὁλοπρόθυμον τὴν βοήθειάν της διὰ πᾶν ἔργον ἐκπαιδευτικὸν καὶ πολιτιστικόν.

Ἐτόνισεν, ὅτι ἐργάζεται ἐντατικῶς διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἡμερησίων Ἑλληνοαμερικανικῶν Σχολείων, τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν Ἱδρυμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ γενικῶς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὅλων τῶν μέσων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἄμεσον, τὴν συγκεκριμένην καὶ θετικὴν ἐξυπηρέτησιν ὅλων τῶν ἀρχῶν.

Συνεχάρη τὴν Χορῳδίαν τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Brookline, ὡς καὶ τὴν Χορῳδίαν τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου διὰ τὴν θαυμασίαν παράστασιν τοῦ ἔργου τοῦ Gluck «Ἄλκηστις», καὶ τὸν διδάξαντα Καθηγητὴν κ. Μέλλον.

Ὁ Σεβασμιώτατος ὡμίλησε μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ἄνευ χειρογράφου καὶ οἱ λόγοι του ἐχειροκροτήθησαν θερμῶς καὶ ζωηρῶς ὑπὸ τῶν συγκεντρωθέντων, οἵτινες εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἔβλεπον τὸν ἐμπνευσμένον καὶ φωτεινὸν ἡγέτην, ἕτοιμον νὰ κάμῃ πρᾶξιν ὅλα, ὅσα μᾶς εἶναι ἀγαπητά.

Ἐπιστολὴ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου

Παντὶ τῷ Ἱερῷ Κλήρῳ καὶ Πληρώματι
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν.

Ἀπὸ γράμματος τοῦ ἐκλεκτοῦ Ποιμενάρχου ὑμῶν, ἡμῖν δὲ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ, Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. Ἰακώβου, ἐν συνεδρίᾳ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἀναγνωσθέντος, μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἀπὸ τῆς κδ΄ τρέχοντος μηνὸς Ἰανουαρίου ἄρχεται, ἐν ὅλῃ τῇ περιοχῇ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου.

Ἔχει ὑψίστην σημασίαν ὁ Ἑορτασμὸς οὗτος, διότι ἀποσκοπεῖ τὸ μὲν νὰ ἐξυμνήσῃ τοὺς σκαπανεῖς αὐτῶν, τὸ δὲ νὰ τονώσῃ τὸ ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενὲς Πλήρωμα εἰς τὸ ἱερὸν καθῆκον, ὅπερ ἔχει ὅπως παντὶ τρόπῳ συνεργῇ εἰς τὴν συνεχῆ διάδοσιν καὶ διατήρησιν καὶ διαιώνισιν διὰ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν τοῦ ἀθανάτου πνευματικοῦ θησαυροῦ τῶν ἀθανάτων προγόνων καὶ τῆς θαυμαστῆς ἡμῶν Γλώσσης, ἐν ᾗ ἐγράφησαν μὲν τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον πρωτοτύπως καὶ τὰ ἀσματικὰ καὶ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, τὰ τοσοῦτον ἐπωφελῶς ἐπιδρῶντα καὶ ἀνυψοῦντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πνευματικὸν καθόλου κόσμον, διετυπώθησαν δὲ καὶ κατωχυρώθησαν καὶ πᾶσαι αἱ ὑψηλαὶ ἀλήθειαι τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Θρησκείας.

Πρὸς τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς διαδόσεως καὶ τῆς διαιωνίσεως καὶ ἐν Ἀμερικῇ μεταξὺ τοῦ Ὁμογενοῦς Στοιχείου καὶ τῆς Νέας Γενεᾶς τῆς προγονικῆς παιδείας καὶ ἀρετῆς καὶ γλώσσης ἀποβλέποντες μετὰ συγκινήσεως βαθυτάτης ἐπωφελούμεθα τῆς εὐκαιρίας, ἣν παρέχει ἡ ὁσονούπω ἀρχομένη ἑορταστικὴ Ἑβδομάς, ἵνα ἀπευθύνωμεν πρὸς πάντας ὑμᾶς, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, θερμὴν προτροπὴν καὶ σύστασιν ὅπως μὴ ἀποξενῶτε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς πατρώας παιδείας καὶ γλώσσης, μᾶλλον δὲ μεριμνᾶτε, ἵνα πανταχοῦ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Οἰκογενείας, καὶ ἐν τῷ Σχολείῳ, καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ, καὶ ἐν τῇ ἔξω πρὸς ἀλλήλους ἀναστροφῇ, χρησιμοποιεῖτε πάντοτε τὴν πατρώαν ἡμῶν Γλῶσσαν. Ἡ διατήρησις τῆς Γλώσσης καὶ τῆς Θρησκείας διαιωνίζει τὰ ἔθνη, τουναντίον ἡ ἀπώλεια αὐτῶν συνεπάγεται καὶ τὸν θάνατον αὐτῶν καὶ τὴν ἐξάλειψιν καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Πεποιθότες, ὅτι μέλλετε ἵνα ἐπιδείξητε καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πλήρη κατανόησιν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ περιέποντες τὴν ὡραίαν προγονικὴν ἡμῶν Γλῶσσαν καὶ τὴν ἀμώμητον Ὀρθόδοξον ἡμῶν Πίστιν, καὶ συγχαίροντες πάντας ὑμᾶς ὁλοψύχως, ἀπονέμομεν ὑμῖν ὁλόθερμον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν καὶ τὰ κράτιστα αἰτούμεθα παρὰ Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης,
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ἐπιστολὴ τοῦ Κυβερνήτου Νέας Ὑόρκης

Albany, N. Y., January 13, 1960

Your Eminence:

Permit me to offer my congratulations upon your observance of Greek Letters Week.

This program is an important function of your apostolic ministrations. It is of significant value not only to the communicants of your Church, but to American culture in general.

By this means you draw attention to the imperishable Greek spirit and civilization, of which your parishioners are the enviable inheritors. It is good that all Americans should know and appreciate the abiding value to be found in Greek Letters, Greek Art, Greek Traditions.

I am sure your pious endeavors have the blessing of the God and Father of us all, regardless of the creed by which we worship.

Sincerely,
NELSON A. ROCKEFELLER

Ἐπιστολὴ τοῦ Δημάρχου Νέας Ὑόρκης

New York, N. Y., January 14, 1960

My dear Archbishop:

It gives me a great deal of pleasure to extend personal best wishes to you, and to assure you of my great interest in the observance of Greek Letters Week. I am sure that this period, devoted to the perpetuation of Hellenic studies in America, will prove extremely valuable and rewarding. This is a most commendable program.

With all best wishes for continued success,

Sincerely yours,
ROBERT WAGNER

Ἐν τῇ Γερουσίᾳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν

Mr. Saltonstall. Mr. President, this Nation's culture — indeed all western culture — owes much to the people of ancient Greece. Our Founding Fathers were learned in the culture and writings of that great nation. Today, with the pressures of modern living, however, many of our schools have dropped the teaching og Greek.

Modern Greece — our close friend — has been a leader in the fight against communism. Our people have the opportunity to learn anew the value of the spirit which made both ancient and modern Greece great. The language, philosophy, and culture of Greece are expressed most beautifully in the Greek language, and it is fitting to recognize this.

His Eminence Archbishop Iakovos has suggested that we all pay tribute to the Greek language during Greek Letters Week, January 24 through January 31, which I am proud to do.

Mr. President, I also take pride in the fact that Tufts University is carrying out the spirit of this development in deed as well as word in this regard. I ask unanimous consent that an editorial from the Hellenic Chronicle of Boston, dated January 21, 1960, be printed in the *Record* as part of my remarks.

There being no objection, the editorial was ordered to be printed in the *Record*.

Ἐπιστολὴ τοῦ Διευθυντοῦ Παιδείας Ἡνωμένων Πολιτειῶν

Washington, D. C.

Your Eminence:

May I extend my warmest greetings to all who participated in the celebration of Greek Letters Week. The invaluable contributions made by the Greek people to the philosophy of democracy, the science of government and the fine arts have exerted a continuing influence and inspiration on American life and culture. It is important that we commemorate the ideals and scholarship inherent in the perpetuation of Hellenic studies in America. It is even more important that our young people become better acquainted with the Greek philosophies from which we in America have drawn so many of our concepts of government and democracy. These urgencies make Greek Letters Week a significant celebration.

Sincerely yours,
L. G. DERTHICK
U.S. Commissioner of Education

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶνι Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος

. . . Ὅλων μας αἱ σκέψεις στρέφονται μὲ εὐγνωμοσύνη στοὺς ἀκάματους μαχητὲς τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, ἡμερησίου καὶ ἑβδομαδιαίου, ποὺ μεταλαμπαδεύουν τὶς αἰώνιες παραδόσεις τῆς φυλῆς μας στὶς νέες ἑλληνοαμερικανικὲς γενεές, καθὼς καὶ στοὺς ἀφανεῖς ἐκείνους ἥρωες ποὺ λέγονται διδάσκαλοι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων κι' ἔχουν ἐπωμισθῆ μὲ πίστι ἀξιοθαύμαστη, αὐταπάρνησι κι' αἰσιοδοξία πηγαία, τὸ μεγαλύτερο βάρος τοῦ ἀγῶνος ποὺ ἀνέφερα, συνεχίζοντας ἐπάξια τὸ ἐκπολιτιστικὸ ἔργο ποὺ ἄρχισαν ἐδῶ κι' ἑκατὸ περίπου χρόνια οἱ μεγάλοι διδάσκαλοι τῆς ὁμογενείας Γρηγόριος Περδικάρης, Εὐαγγελινὸς Ἀποστολίδης Σοφοκλῆς, Μιχαὴλ Ἀνάγνος, κι' ἀργότερα οἱ Σεραφεὶμ Κανούτας, Ἀριστείδης Φουτρίδης καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ἀπευθύνοντας κι' ἐγὼ θερμὴ ἔκκλησι στοὺς ὁμογενεῖς νὰ συμβάλουν μ' ὅλες τους τὶς δυνάμεις στὴν ἐπιτυχία τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Τύπου, ὑπενθυμίζω ὅτι ἐπιβίωσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἀμερικανικῆς πραγματικότητος, σημαίνει σὲ τελευταία ἀνάλυσι ἐπι-

βίωσι τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἑλληνοχριστιανικῶν παραδόσεων, ποὺ ἀποτελοῦν καταστάλαγμα πολιτισμοῦ χιλιάδων ἐτῶν κι' αἰώνια πηγὴ ἐμπνεύσεως ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

ΑΛΕΞΙΟΣ Σ. ΛΙΑΤΗΣ
Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος

Ἐπιστολὴ τοῦ Μονίμου Ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη

Ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ἀπέβη μία κυρία παράδοσις καὶ μία γόνιμη πανηγυρικὴ ἐκδήλωση. Τιμᾷ τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα καὶ τὸ προβάλλει στὴν ζωὴ τοῦ μέλλοντος. Τὸ πνεῦμα ποὺ γέννησε τὸ καλό, τὸ ἀληθινὸ καὶ τὸ ὡραῖο.

Τιμᾷ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Τὴ γλῶσσα ποὺ μίλησε ὁ Σοφὸς καὶ ὁ Ἅγιος. Τὴ γλῶσσα ποὺ μίλησε ὁ Ἥρωας καὶ ὁ Ταπεινός.

Ἡ ὁμογένεια ἀνήκει στὴν ἀμερικανικὴ ζωή. Καὶ αὐτὸ τῆς πρέπει καὶ τῆς ταιριάζει. Μὰ ἡ ἀμερικανικὴ ζωὴ ὁλάκερη ἀνήκει στὸ αἰώνιο ἑλληνικὸ φῶς. Ὅσοι ἔχουν τὴν τύχη νὰ βρίσκωνται ἀκόμη πιὸ κοντὰ στὸ φῶς αὐτὸ ἂς τὸ κρατήσουν μέσα στὰ χέρια τους. Ἂς μάθουν νὰ τὸ σκέπτωνται. Ἂς μάθουν νὰ τὸ μιλοῦν. Θὰ ὠφεληθοῦν καὶ θὰ ὠφελήσουν.

Ὅσο γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ Τύπο, δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι εἶναι ἡ φωνὴ τῆς ὁμογενείας. Ἂν θέλῃ ἡ ὁμογένεια νὰ διατηρήσῃ τὸν ἑαυτόν της πρέπει νὰ διατηρήσῃ τὸν Ἑλληνικὸ Τύπο. Πρέπει νὰ τὸν προσέχῃ καὶ νὰ τὸν ἐνισχύῃ. Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ τὸν διαβάζῃ.

ΧΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ—ΠΑΛΑΜΑΣ
Πρέσβυς, Μόνιμος Ἀντιπρόσ. παρὰ τῷ Ο.Η.Ε.

Ἐπιστολὴ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Σεβασμιώτατε,

Ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, τὴν ὁποίαν μὲ κέντρον τὴν ἑορτὴν τῶν τριῶν μεγάλων Ἑλλήνων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων καθιέρωσε διὰ τὸν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμὸν ἡ ἑλληνικωτάτη καρδία καὶ διάνοια τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιερέως Μιχαήλ, δὲν ἀποτελεῖ μόνον πολύτιμον εὐκαιρίαν ἐνισχύσεως τῆς αὐτοσυνειδησίας καὶ αὐτοσυναισθήματος αὐτοῦ, ἀλλ' ἔρχεται κατ' ἔτος νὰ ὑπενθυμίζῃ ἐντόνως καὶ εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν Ἑλληνισμὸν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν πνευματικήν του ἡγεσίαν τοὺς συνδέοντας αὐτὸν μετὰ τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενείας ἀρρήκτους δεσμοὺς πίστεως, αἵματος καὶ πνεύματος. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία πρὸ μικροῦ ηὐτύχησε νὰ ἐκδηλώσῃ εἰς τὸν Πρόεδρόν σας κ. D. Eisenhower τὸν θαυμασμόν της ἐπιδοῦσα εἰς αὐτὸν προσωπικῶς τὸ χρυσοῦν βραβεῖον της, δράττεται τῆς εὐκαιρίας σήμερον νὰ διατρανώσῃ τοὺς δεσμοὺς τούτους ὑποβάλλουσα ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος τὸν ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸ ὁμογενὲς ποίμνιον αὐτῆς εὐχομένη αὐτῷ ὁλοψύχως, ὅπως κρατῇ πάντοτε ὑψηλὰ ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Δημοκρατίᾳ τὸ λάβαρον τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου θαυμαστὴς τυγχάνει, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ὁ τετιμημένος Πρόεδρός σας.

Καθηγητὴς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΗΣ
Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Ἐπιστολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Σεβασμιώτατε,

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 5ης ἰσταμένου ἀπόφασιν τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν Ὑμῖν ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν ἐπὶ τῷ Ἑορτασμῷ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ὑφ' Ὑμῶν.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πανελλήνιον ἑορτασμὸν τῆς ἑορτῆς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων συγκινεῖ πάντα Ἕλληνα καὶ ἰδιαιτέρως τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον καθιέρωσε τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὡς Ἡμέραν τῶν Γραμμάτων ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτοῦ.

Ἡ ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἀμερικῆς καθιέρωσις τῆς τελευταίας ἑβδομάδος τοῦ Ἰανουαρίου ὡς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, μὲ κέντρον τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, σημαίνει ὅτι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἰδανικῶν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ διέπεται καὶ ἡ ὁμογένεια τῆς Ἀμερικῆς.

Ὑποβάλλοντες Ὑμῖν τὰς θερμοτάτας εὐχὰς τοῦ Πανεπιστημίου, διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ,

ΗΛΙΑΣ Γ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Πρύτανις

Ὁ Ἐξοχ. Χρ. Ξανθόπουλος—Παλαμᾶς
Μόνιμος Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῷ Ο.Η.Ε.

Θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὴ βαθειά μου ἐκτίμηση γιὰ τὴ μορφωτικὴ προσπάθεια τὴν ὁποία ἀναπτύσσει ἡ Ὁμογένειά μας μὲ τὴν φωτισμένη πρωτοβουλία καὶ καθοδήγηση τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἁρμοδιότης καὶ ἡ ἀφοσίωσις ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐργάζονται γιὰ νὰ χαρίσουν στὴ νέα γενιὰ τῆς Ὁμογενείας τὴν ἑλληνομάθεια ποὺ εἶναι ὁ δρόμος τοῦ καλοῦ Χριστιανοῦ καὶ τοῦ καλοῦ πολίτη. Καὶ εἶναι ὅλοι αὐτοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ἄνθρωποι μὲ πλούσια ἐφόδια, μὲ ἀξία καὶ πρὸ πάντων μὲ πίστη στὸ μεγάλο σκοπὸ ποὺ ὑπηρετοῦν. Δὲν ἀναφέρω ὀνόματα γιατὶ αὐτὰ εἶναι στὴ σκέψη ὅλων μας. Εἶναι ἄξιοι τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ὅλοι οἱ γνωστοὶ ἀλλὰ καὶ οἱ ἄγνωστοι στρατιῶται ἑνὸς καλοῦ ἀγῶνος.

Ἐδιάβασα στὸν Ἑλληνικὸ τύπο τὸ πρόγραμμα μορφωτικῆς δράσεως τῆς Διευθύνσεως Γραμμάτων καὶ Παιδείας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς γιὰ τὸ ἐπερχόμενο ἔτος. Τὰ ὀκτὼ κεντρικὰ σημεῖα τοῦ Προγράμματος καλύπτουν ὅλα τὰ ἐπίπεδα στὰ ὁποῖα πρέπει καὶ μπο-

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰάκωβος, ὁμιλῶν πρὸς τὸ πυκνότατον ἀκρ
Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ τῆς ἐπιβιώσεως

ρεῖ νὰ ἀναπτυχθῇ γόνιμη μορφωτικὴ δραστηριότης. Ἐπιθυμῶ νὰ συγχαρῶ θερμὰ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐργάσθηκαν γιὰ νὰ καταρτίσουν τὸ πρόγραμμα αὐτὸ καὶ νὰ ἐκφράσω στὸν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἰάκωβο τὸ θαυμασμὸ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ ἐμπνέει σὲ ὅλους μας ἡ ἑλληνοχριστιανικὴ ἀκτινοβολία τῆς πνευματικῆς του προσωπικότητος. Καθὼς ὅμως βρίσκομαι ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν ὑπηρεσιακῶν μου ἐνασχολήσεων, θὰ ἤθελα, ὄχι βέβαια σὰν ἁρμόδιος ἀλλά, ἂς ποῦμε, σὰν «ἀναρμόδιος», νὰ σᾶς πῶ λίγα λόγια ἐπάνω στὸ μεγάλο θέμα ποὺ ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τοῦ σημερινοῦ ἑορτασμοῦ.

Θεμέλιο τῆς Ἑλληνο-Χριστιανικῆς μορφώσεως εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ἡ γλῶσσα τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Τὰ κείμενα, τὰ νοήματα μεταφράζονται. Τὸ Ἑλληνοχριστιανικὸ πνεῦμα, σὰν θετικὸ βίωμα ποὺ πρέπει νὰ εἶναι γιὰ μᾶς, δὲν μεταφράζεται. Ὅποιος δὲν τὸ μιλεῖ, τοῦ γίνεται ξένος, τὸ ἐγκαταλείπει.

Γιὰ νὰ διατηρήσῃ ἡ Ὁμογένεια τὴ γλῶσσα της πρέπει νὰ τὴ μιλήσουν τὰ παιδιά της. Πρὸ πάντων τὰ μικρὰ παιδιά. Τὸ σχολεῖο, τὸ δημοτικὸ σχολεῖο εἶναι γι' αὐτὸ ἀπαραίτητο. Τὸ σχολεῖο κρατάει στὰ χέρια του τὸ κλειδὶ τῆς Ἐκκλησίας. Χωρὶς τὸ κλειδὶ αὐτὸ καὶ ἡ Ἑλληνορθόδοξος Ἐκκλησία θὰ μείνῃ αὔριο κλειστή.

Δὲν φτάνει ὅμως τὸ σχολεῖο. Δὲν φτάνει ὁ δάσκαλος. Πρέπει νὰ βοηθήσῃ καὶ τὸ σπίτι. Ὁ Πατέρας, ἡ Μητέρα. Οἱ δυὸ μαζὶ ἢ καὶ ὁ καθένας μόνος του. Πρέπει νὰ μιλοῦν ἑλληνικὰ στὰ παιδιά τους. Τὸ παιδὶ εἶναι φυσικὸ νὰ ἔχῃ τὰ ἀγγλικὰ γιὰ δική του γλῶσσα. Πρέπει ὅμως νὰ νοιώσῃ, ὅτι τὰ ἑλληνικὰ εἶναι καὶ αὐτὰ δική του γλῶσσα. Τῶν μικρῶν παιδιῶν ἡ ἑλληνομάθεια, ἀκόμη καὶ αὐτὴ ἡ σχετικὴ ἑλληνομάθεια, εἶναι τὸ θεμέλιο ἐπάνω στὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ χτισθῇ ἀργότερα ἡ εὐρύτερη ἀκαδημαϊκὴ ἢ καὶ πανεπιστημιακὴ μόρφωση. Χωρὶς θεμέλιο δὲν ὑπάρχει κτίσμα.

Ἕνα τόσο μεγάλο ἔργο, μιὰ τόσο μεγάλη εὐθύνη, ὅση εἶναι ἡ διατήρηση τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος, δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ χωρὶς καθολικὴ προσπάθεια. Χωρὶς τὴ συνεργασία ὅλων καὶ τοῦ καθενὸς ξεχωριστά. Ἡ εὐθύνη δὲν βαρύνει μόνο τὸν Ἀρχιεπίσκοπο, τοὺς ἱερεῖς, τοὺς καθηγητάς, τοὺς διδασκάλους. Ἡ εὐθύνη, ἡ ἴδια βαρειὰ εὐθύνη, βαρύνει ὅλη τὴν Ὁμογένεια. Εἶναι ἕνα χρέος γιὰ ὅλους, μὰ καὶ γιὰ τὸν καθένα μας ξεχωριστά. Ὄχι, ἡ τόσο βολικὴ ἀντίληψη τῆς εὐθύνης ποὺ εἶναι γιὰ ὅλους καὶ γιὰ κανένα. Αὐτή, νομίζω, εἶναι ἡ βαθύτερη ἔννοια τοῦ ἐτησίου αὐτοῦ ἑορτασμοῦ. Ἔλεγχος συνειδήσεως. Στὸ χρόνο ποὺ πέρασε πῶς ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς ξεπλήρωσε τὸ μεγάλο αὐτὸ χρέος, πόσο ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα κρατήθηκε ζωντανὴ στὸ σπίτι του. Τὴν Ἑλλάδα ποὺ τὴν ἀγαποῦμε, πόσο τὴν μιλήσαμε, πόσο τὴν ἀκούσαμε, πόσο τὴν διαβάσαμε! Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη εἶναι πρᾶξις, εἶναι βίωσις. Δὲν εἶναι λόγος, δὲν εἶναι φιλολογία.

Συχνὰ μιλᾶμε γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ Τύπο στὴν Ἀμερική. Γιὰ τὸν περιοδικὸ καὶ πρὸ πάντων γιὰ τὸν ἡμερήσιο. Καὶ ὅλοι εἴμαστε σύμφωνοι πῶς ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος εἶναι ἡ καθημερινὴ Ἑλληνικὴ ἀναπνοὴ τῆς

ποῖον κατέκλυσε τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν διὰ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἀπόφασίν του ὑπὲρ διαιωνίσεως τῆς μητρικῆς ἡμῶν λληνορθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ.

ὁμογενείας. Ὅ,τι ὅμως οὐσιαστικὰ ἐνδιαφέρει εἶναι ὁ ἔμπρακτος ἀπολογισμός. Στὸ χρόνο ποὺ πέρασε πόσες ἑλληνικὲς ἐφημερίδες ἀγόρασε ὁ καθένας μας. Πόσες ἐδιάβασε. Ποία θέση ἔδωσε μέσα τὸ ἑλληνοαμερικανικὸ σπίτι στὸν «Ἐθνικὸ Κήρυκα» καὶ στὴν «Ἀτλαντίδα» καὶ στὶς ἄλλες γνωστὲς ἑλληνικὲς ἐφημερίδες. Αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπεύθυνος ἀπολογισμὸς τὸν ὁποῖο χρωστοῦμε στὸν ἑαυτό μας καὶ στὴν Ἑλλάδα.

Ὁ σημερινὸς πανηγυρισμὸς — κάθε πανηγυρισμὸς — σημαίνει τὴν ὥρα τοῦ θερισμοῦ. Συμμετοχὴ στὴν ὥρα τοῦ θερισμοῦ προϋποθέτει, ἐπιβάλλει συμμετοχὴ καὶ στὶς πιὸ δύσκολες ὧρες τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς σπορᾶς.

Καὶ ἂς μὴ ξεχνᾶμε κάτι ἄλλο σημαντικό. Ὅπως εἶπε ἕνας μεγάλος Εὐρωπαῖος ἱστορικός, ἡ Ἑλλάδα δὲν εἶναι ἁπλῶς μιὰ χώρα, ἕνα ἔθνος μέσα στὰ τόσα ἄλλα ἔθνη. Εἶναι πρὸ πάντων ἕνας πολιτισμός! Τὸν πολιτισμὸ αὐτὸν ἡ Ὁμογένεια ἔχει χρέος νὰ τὸν προβάλῃ. Ἂν ρωτήσετε οἱονδήποτε ὑπεύθυνο Ἀμερικανὸ θὰ συμφωνήσῃ καὶ θὰ σᾶς πῇ πὼς τὸ χρέος αὐτὸ τῶν Ἑλληνοαμερικανῶν δὲν εἶναι τόσο χρέος πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι πρὸ πάντων χρέος πρὸς τὴν Ἀμερική. Ὁ Ἑλληνοαμερικανὸς ἔχει γιὰ πατρίδα τὴν Ἀμερική, καὶ γιὰ πολιτισμὸ τὴν Ἑλλάδα. Πρέπει νὰ φανῇ ἄξιος τῆς μεγάλης αὐτῆς τιμῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς μεγάλης αὐτῆς εὐθύνης.

Περίληψις ὁμιλίας Κας Ἕλενας Νικολαΐδη

Μὲ τὸ δίκηο σας θ' ἀπορήσατε βλέποντας τὸ ὄνομά μου ἀνάμεσα στὰ ὀνόματα τῶν ὁμιλητῶν αὐτῆς τῆς βραδυᾶς. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ σὲ μένα. Μιὰ ὅμως ποὺ πρέπει νὰ πῶ κάτι, καθὼς ἔρχομαι ἀπὸ τὸν κόσμο τῶν ἤχων, θὰ πῶ δυὸ λόγια γύρω στὴν Τέχνη, ἡ ὁποία εἶναι σφιχτὰ δεμένη μὲ τὰ Γράμματα ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη αὐτὴ ἡ βραδυά. Πρῶτα ἀπ' ὅλα ὅμως ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω ἀπ' ὅλη μου τὴν καρδιὰ γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ μοῦ ἔγινε ἀπόψε νὰ σταθῶ δίπλα σὲ τόσους ξεχωριστοὺς διανοουμένους μας.

Πρέπει νὰ πῶ κάπως σὰν παράπονο, πὼς ἡ Τέχνη καὶ εἰδικὰ ἡ Μουσικὴ ἔχει παραμεληθῇ σὰν κάτι ἐπουσιῶδες καὶ δευτερεῦον. Αἰσθάνομαι ὅμως ὑποχρέωσή μου νὰ τονίσω μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία ὅτι ἀπὸ πολλὰ χρόνια ποὺ ταξιδεύω ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ ὡς τὴν ἄλλη γιὰ τὶς συναυλίες μου, ἔχω συναντήσει πάμπολλα Ἑλληνόπουλα μὲ ἀξιόλογο μουσικὸ ταλέντο ἄλλοτε γιὰ διάφορα μουσικὰ ὄργανα, στὸ τραγοῦδι ἢ τὴν μουσικὴ σύνθεση. Νέα βλαστάρια τῆς Ὁμογενείας γεμᾶτα ἐνθουσιασμὸ καὶ ὄνειρα καὶ τὴν λαχτάρα νὰ ξεπετάξουν καὶ νὰ βγοῦν ἀπ' τὴν ἀφάνεια. Πῶς ὅμως νὰ γίνῃ αὐτὸ χωρὶς κατανόηση, χωρὶς στοργὴ καὶ καθοδήγηση ἀπὸ ἐμᾶς; Πιστεύω ὡστόσο εἰλικρινὰ καὶ ἔχω τὴν κρυφὴ ἐλπίδα ὅτι ὁ τόσον ἐξαιρετικὸς καὶ μεγαλόπνοος ἄνθρωπος ποὺ εἶναι σήμερα ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας μας, μὲ τὴν γνωστὴ ἀγάπη του πρὸς τὸ «ὡραῖο» καὶ «μεγάλο», θὰ στρέψῃ στοργικὰ τὴν προσοχή του καὶ πρὸς τὸν τομέα καὶ θὰ γίνῃ τὸ καθοδηγητικὸ χέρι ποὺ τόσο ἔχομε ἀνάγκη.

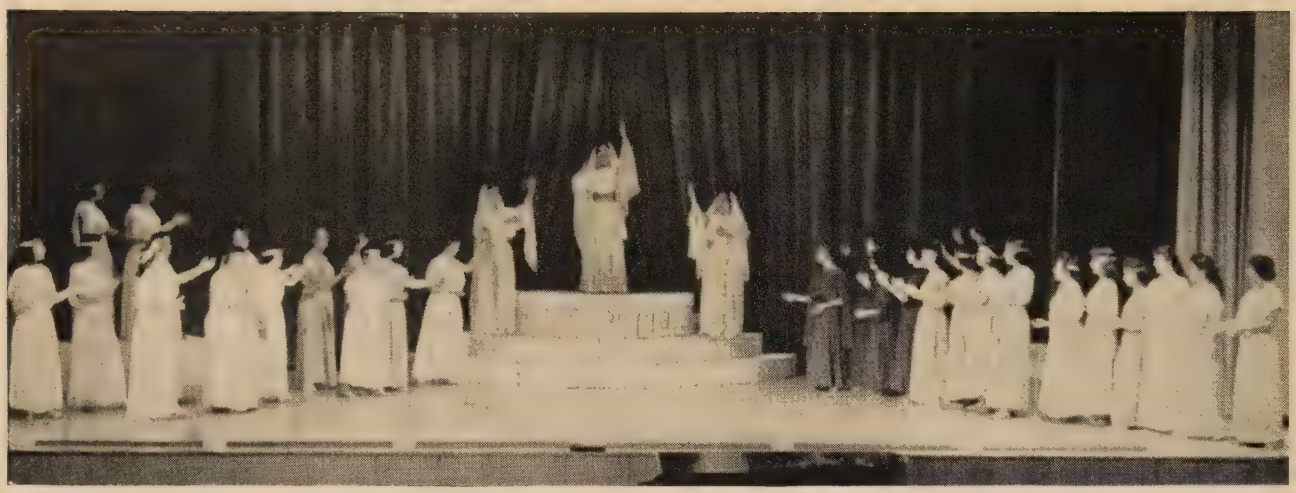

Ἀπὸ τὴν «Ἄλκηστιν» τοῦ Gluck, ὅπως ἀριστουργηματικὰ τὴν ἀναπαρέστησαν αἱ Φοιτήτριαι τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου κατὰ διδασκαλίαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Θ. Μέλλου.

Ὁ Αἰδ. Δρ. Δημήτριος Καλλίμαχος

Ὁ Αἰδ. Δρ. Δ. Καλλίμαχος, ὁμιλῶν ἐκ μέρους τοῦ ἀπουσιάζοντος λόγῳ ἀσθενείας Διευθυντοῦ τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» κ. Μαρκέτου, ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ ἑορτασμοῦ καὶ ἀνεφέρθη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἀνάγκην ἱδρύσεως περισσοτέρων Ἡμερησίων Ἑλληνικῶν Σχολείων.

Ὁ κ. Παν. Μπαγκανάκης

Ἀντιπρόεδρος G.O.Y.A. Α΄. Ἐπισκ. Περιφερείας

Ἔχω τὴ μεγάλη τιμὴ νὰ εἰπῶ δύο λόγια ἀπὸ μέρους τῆς Goya τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας.

Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ θέλω νὰ τονίσω εἶναι ἡ μεγάλη χαρά μας, διότι μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ λάβωμε μέρος σὲ μιὰ ἑορτὴ μὲ μιὰ τόσο μεγάλη σημασία. Ἀλήθεια, ἡ «Ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου» εἶναι ἴσως μία ἀπὸ τὶς πιὸ σπουδαῖες ἐκδηλώσεις τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν, ποὺ οἱ γονεῖς καὶ οἱ πρόγονοί των κατάγονται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Εἶναι σπουδαία ἡ ἑορτὴ αὐτή, διότι μᾶς βοηθεῖ (καὶ ἰδίως ἐμᾶς τοὺς νέους) νὰ ἰδοῦμε καλύτερα πόσο μεγάλος εἶναι ὁ πολιτισμός, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθηκε στὴν Ἑλλάδα καὶ πόσο βαρὺ (ἀλλὰ καὶ πόσο ὡραῖο) εἶναι τὸ χρέος μας νὰ κρατήσωμε ζωντανὸ τὸν πολιτισμὸ αὐτό. Ἡ μεγάλη μας Πατρίδα — ἡ Ἀμερικὴ — ἀγάπησε καὶ ἀγαπᾶ πάντοτε κάθε τι ποὺ εἶναι Ἑλληνικό. Ἡ πολιτεία μας, ἡ σκέψις μας, ἡ παιδεία μας ἔχουν τὴ ρίζα τους στὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ εἶναι ποὺ ἀκοῦμε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ πᾶμε στὸ σχολεῖο καὶ ποὺ τὸ νοιώθουμε διαρκῶς ἔπειτα σὲ ὅλη μας τὴν ζωή. Σήμερα μάλιστα ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς (αὐτὸ ποὺ λέμε Ἑλληνικὰ Γράμματα) εἶναι ἡ μεγάλη πηγὴ πρὸς τὴν ὁποία γυρίζει ἡ χώρα μας, διότι πρέπει νὰ πάρῃ ἀπὸ αὐτὴ τὶς μεγάλες ἰδέες καὶ τὰ μεγάλα πράγματα, ποὺ τόσο πολὺ μᾶς χρειάζονται (ἡ ἀγάπη στὸν ἄνθρωπο, ἀγάπη στὴν μεγάλη τέχνη, ἰδέες χρήσιμες γιὰ νὰ λύωμε τὰ μεγάλα καὶ δύσκολα προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας).

Ἀλλὰ ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα (ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ πολιτισμὸ) δὲν πρέπει νὰ ξεχωρίζωμε καὶ νὰ ξεχνοῦμε τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Στὴν γλῶσσα αὐτὴ ἔχουν γραφῆ τὰ πιὸ ὡραῖα καὶ τὰ πιὸ μεγάλα πράγματα. Ἔπειτα, ἡ γλῶσσα ἡ Ἑλληνικὴ μᾶς δένει μαζὶ ὅλους καὶ μᾶς κάμει νὰ νοιώθουμε ὅτι ἔχουμε κάτι κοινὸ ὅλοι μαζὶ (καὶ οἱ παλαιοὶ καὶ ἡμεῖς οἱ νέοι). Ἂν δὲν ἔχουμε τὸ αἴσθημα τοῦ «συνανήκειν», δὲν θὰ κρατήσωμε τίποτε ἀπὸ τὴν κληρονομιὰ τῶν πατέρων μας ἐδῶ στὴ χώρα μας.

Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ εἰποῦμε γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ Τύπο. Ἂν δὲν ἔρχεται στὸ σπίτι μας ἡ Ἑλληνικὴ ἐφημερίδα καὶ ἂν δὲν καταλαβαίνωμε τίποτε ἀπὸ ὅσα γράφει ἡ ἐφημερίδα αὐτή, θὰ ξεχάσωμε ὅτι ἀνήκομε στοὺς Ἀμερικανοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν πιὸ σπουδαία καταγωγή, ἀλλὰ καὶ τὴν πιὸ μεγάλη ἀποστολὴ στὴ χώρα μας.

Ἀλλὰ τὰ θέματα αὐτὰ εἶναι θέματα μεγάλα καὶ δὲν μποροῦμε νὰ μιλήσωμε δι' αὐτὰ ἐδῶ πολλὴ ὥρα. Σεβασμιώτατε,

Θέλω νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς βεβαιώσω ἀπὸ τὴ θέση τούτη ἐδῶ, ὅτι ἡ Ὀργάνωσή μας, ἡ Goya, μελετᾶ τώρα πολὺ προσεκτικὰ τὶς μεγάλες της εὐθύνες. Μελετᾶ τὸ χρέος ποὺ ἔχει. Μελετᾶ τὶς ὁδηγίες σας. Μελετᾶ ὁλόκληρο τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Καὶ καθὼς τὰ μελετοῦμε ὅλα αὐτά, μὲ προσοχή, τόσο πιὸ πολὺ καταλαβαίνουμε τὴν ἀνάγκη νὰ στηρίξωμε καλὰ τὴν Ἐκκλησία μας. Νὰ ἐννοήσωμε καλὰ τὸν Ἑλληνικὸ Πολιτισμό, ποὺ εἶναι κτῆμα ὅλου τοῦ κόσμου. Νὰ διατηρήσωμε τὴν Ἑλληνικὴ Γλῶσσα. Νὰ κρατήσωμε τὶς παραδόσεις τῶν πατέρων μας.

Σᾶς βεβαιώνομεν, ὅτι θὰ κάμωμε τὸ καθῆκον μας.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Διευθυντοῦ τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, Brookline, Mass.

Β΄.

Αὐτὴ τῆς Μητρὸς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τέκνα εἴμεθα καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν Ἀμερικανοὶ πολῖται, ὑπολογιζόμενοι σήμερον εἰς ἓν περίπου ἑκατομμύριον. Ἀριθμοῦμεν μόλις πεντήκοντα ἐτῶν ζωὴν εἰς τὴν Μεγάλην αὐτὴν Πατρίδα μας Ἀμερικήν. Μετανάσται καὶ ἡ νέα Γενεὰ τῶν μεταναστῶν, ὁμοῦ μὲ τὰς ἐπερχομένας ἐν τῇ σειρᾷ τοῦ χρόνου Ἑλληνο-Ἀμερικανικὰς Γενεάς, ὀφείλομεν μὲ προσοχὴν συνέσεως νὰ διαφυλάξωμεν τὴν ἱερὰν πνευματικὴν παρακαταθήκην τῆς καταγωγῆς μας. Ἐπιβάλλει τοῦτο ὄχι μόνον ἡ ἠθικὴ συναίσθησις, ἀλλὰ καὶ τὸ καθῆκον μας ἀπέναντι τῆς Πατρίδος μας Ἀμερικῆς.

Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει ἀνάγκην τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἔχει ἀνάγκην ἐπίσης τῶν ἀξιῶν τῆς Ἑλληνικῆς μας ψυχῆς, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἄλλαι ἀπὸ τὰς ἠθικὰς ἀξίας, τῶν ὁποίων τόσην ἀνάγκην ἔχει σήμερον ἡ σύγχρονος κοινωνία. Ὑπῆρξε, πράγματι, πολὺ χαρακτηριστικὸν τὸ συγχαρητήριον τηλεγράφημα τοῦ σεπτοῦ Προέδρου μας Ἀϊζενχάουερ πρὸς τὸ ἐν Βοστώνῃ ἐθνικὸν συνέδριον τῆς δυναμικῆς Ὀργανώσεως Ἀχέπα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδήλωνε τὴν μεγάλην ἱκανοποίησίν του, διότι ἡ Ἑλληνικὴ αὕτη Ὀργάνωσις πολλὰ συνεισέφερεν εἰς τὴν ἠθικὴν διαμόρφωσιν τῆς Ἀμερικανικῆς κοινωνίας.

Ἀλλ' ἡ ἐκτίμησις πρὸς ὅ,τι Ἑλληνικὸν εἶναι παγκοσμία καὶ ἱστορική. Οἱ πάντες ὁμολογοῦν ὅτι σύνολος ὁ πνευματικὸς πολιτισμός, ὡς Χριστιανικὸς πολιτισμὸς γνωριζόμενος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἐπιστημονικὸς πολιτισμός, ἡ Θρησκεία, αἱ Ἐπιστῆμαι, αἱ Τέχναι, τὰ Γράμματα ἐν γένει καὶ αὐτὴ ἡ Σκέψις ὀφείλονται εἰς τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν πνεῦμα.

Αὐτὸ ἐθεολόγησε πρῶτον διὰ τῶν φιλοσόφων καὶ ποιητῶν, αὐτὸ διετύπωσε τὰς βασικὰς ἀρχὰς ὅλων τῶν ἐπιστημῶν, αὐτὸ διεμόρφωσε τὴν Καλλιτεχνίαν, αὐτὸ καθώρισε τὰς ἀρχὰς τῆς ὑγιοῦς φιλοσοφίας, αὐτὸ ἐθέσπισε τὰ δόγματα τῆς Λογικῆς, τῆς Ψυχολογίας, αὐτὸ ἀνεκάλυψε τὸν τέταρτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα τὸ «ἄτομον» καὶ τὴν «ἀτομικὴν ἐνέργειαν», ἡ ὁποία μὲ τὰ σύγχρονα τεχνολογικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ μέσα διήνοιξε νέους ὁρίζοντας ἐξελίξεων εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἂς ἀναφέρωμεν ἀξιολόγους τινὰς παρατηρήσεις τὰς ὁποίας κάμνει ὁ Dr. Patrick Mullahy εἰς τὸ ἐξαίρεταον ψυχολογικὸν ἔργον του "Oedipus and Complex": «Οἱ Ἕλληνες, λέγει, δύνανται δικαίως νὰ φέρουν τὴν τιμήν, ὅτι ἐδημιούργησαν τὴν Ἐπιστήμην τῆς Ψυχολογίας. Ἡ λέξις «Ψυχή», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν προσφιλῆ ὅρον μεταξὺ τῶν Εὐρωπαίων Ψυχαναλυτῶν, εἶναι Ἑλληνική. Ἀλλ' ἡ λέξις αὐτὴ εἶναι κάτι πολὺ περισσότερον εἰς ἀξίαν, ἀπὸ ἕνα ἐπιστημονικὸν ὅρον. Οἱ φιλόσοφοι Σωκράτης, Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης, καθὼς καὶ οἱ δραματικοὶ Ποιηταί, ἰδίᾳ ὁ Αἰσχύλος, ὁ Σοφοκλῆς καὶ ὁ Εὐριπίδης, κατεῖχον βαθυτάτην γνῶσιν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Ποῖος ἄλλος, παρὰ μόνον ὁ Σωκράτης θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἰπῇ ὅτι δὲν ἔχει ἀξίαν τινα ἡ ζωὴ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ὁ ψυχικὸς κόσμος δὲν ἐρευνᾶται; Ὁ Σοφοκλῆς ἐπίσης εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶπεν, ὅτι μεταξὺ τῶν ἀπείρων θαυμασίων τῆς Φύσεως ἐξέχει ἡ ἀνθρωπίνη μεγαλειότης . . .».

«Εἰς διάφορα συγγράμματα τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀποκαλύπτεται οὗτος θεμελιωτὴς καὶ ἱδρυτὴς τῆς τόσον προηγμένης σήμερον ἐπιστήμης τῆς Ψυχαναλύσεως . . . Εὐλόγως ὅθεν τὴν ὀφειλὴν εὐγνωμοσύνης ἀνομολογοῦντες οἱ σοφοὶ τῆς σήμερον διακηρύττουν καὶ λέγουν: «Μετὰ πάροδον δύο χιλιάδων τριακοσίων ἐτῶν ἀνακαλύπτομεν καὶ πάλιν τὰς ἐνοράσεις τῶν μεγάλων Ἑλλήνων καὶ μέρος τῆς σοφίας των. Διδασκόμεθα λοιπὸν εἰσέτι ἀπὸ τούτους».

Εἶχε δίκαιον ὁ Γκαῖτε, ὁ δαιμόνιος αὐτὸς φιλοσοφικὸς καὶ ποιητικὸς νοῦς τῆς Γερμανίας, ὅταν ἔλεγεν, «ὅσα ἐδίδαξαν οἱ Ἕλληνες φιλόσοφοι, αὐτὰ ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς». Εὐλόγως δὲ εἰς παγκόσμιον συνέδριον φυσικῶν ἐρευνῶν ἐλέχθη, ὅτι «οἱ ἐπιστήμονες κάθε ἐποχῆς εἶναι μαθηταὶ τῆς Ἀκροπόλεως». Ὑπὲρ πάντας εἶχε δίκαιον ὁ πολιτικὸς καὶ ἱστορικὸς φιλόσοφος Θουκυδίδης, ὅταν, κατὰ τὸν τέταρτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα, καυχώμενος εἶπεν, ὅτι «αἱ Ἀθῆναι εἶναι ἡ ἀνωτάτη Σχολὴ Ἑλληνικῆς μορφώσεως».

(Συνεχίζεται)

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

«Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς τῆς Ἐκκλησίας. ... Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς.»

(Ἐφεσίους ε΄. 22, 25)

ΦΩΤΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΗΛΙΛΗ
Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου
Toronto, Canada

ΕΠΙ τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Φωτίου τοῦ Μεγάλου (6 Φεβρουαρίου), ἐπιθυμοῦμεν διὰ τῆς μελέτης ταύτης νὰ φέρωμεν ἐνώπιον ὑμῶν τὴν κρίσιμον ἐκείνην περίοδον ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθεν ἀλώβητος ἡ Χριστιανικὴ πραγματικότης, ἡ Χριστιανικὴ Ὀρθοδοξία, ἀπὸ τὸν μεγάλον ἀγῶνα μεταξὺ ὑποταγῆς καὶ ὑπάρξεώς της.

Μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν, ἡ περίοδος αὕτη ἔχει ἰδιάζουσαν σημασίαν, διότι εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τοὺς ὁποίους διεξήγαγεν ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, μέσα εἰς τὴν χορείαν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν καὶ προμάχων τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, ἐπιβλητικὴ καὶ ἔνδοξος προβάλλει ἡ μεγάλη φυσιογνωμία τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου, ὁ ὁποῖος εἰς ἡμέρας χαλεπὰς ὕψωσε τὸ γιγαντιαῖον ἀνάστημά του καὶ μὲ ψυχικὸν σθένος ἔσωσε τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Ἡ ἱερὰ μνήμη τοῦ Μεγάλου Φωτίου προσκαλεῖ πάντας σήμερον εἰς ἀναπόλησιν τῆς ἁγιότητός του καὶ τῆς μεγάλης προσωπικότητός του εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως εὐγενεῖς ἀγῶνας του.

* * *

Αἱ μεγάλαι καὶ κρίσιμοι περιστάσεις ἀπαιτοῦν καὶ τὰς μεγάλας ἐκείνας μορφάς, αἱ ὁποῖαι εἶναι προνομιοῦχοι ὑπὸ τῆς φύσεως ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Τοιαύτη προνομιοῦχος φυσιογνωμία ὑπῆρξε καὶ ὁ Ἱερὸς Φώτιος. Ἡ Θεία Πρόνοια ἐπροίκισε αὐτὸν μὲ ἄφθονα ἀγαθά, ὅσα δύναται νὰ λάβῃ ὁ θνητὸς ἄνθρωπος. Ὁ Ἱερὸς Φώτιος ὑπῆρξεν ἀνὴρ μεγάλης διανοίας, ἰσχυρᾶς θελήσεως καὶ μεγάλης δραστηριότητος. Εἶχε τεραστίαν δύναμιν λόγου καὶ ἰσχυρὰν προσωπικότητα, προσόντα τὰ ὁποῖα ἐξησφάλιζον τὴν ὑπεροχήν του ἐπὶ τῶν συνανθρώπων του. Θερμὸς μελετητὴς καὶ ἔνθερμος ἐργάτης τοῦ πνεύματος μὲ τὴν συνεχῆ ἐργασίαν του, ἀνεδείχθη ὄντως φαινόμενον Θεολογικῆς καὶ Φιλοσοφικῆς μορφώσεως, ὡς δὲ καὶ τῆς θύραθεν παιδείας. Σοφὸς εἰς τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἔκφρασιν, διαπρεπὴς εἰς τὰς συνδιαλλαγάς του καὶ τὰς σχέσεις του, χειραγωγὸς πολύτιμος τῶν νέων καὶ διδάσκαλος παντὸς αἰτουμένου τὸ πραγματικὸν νόημα τῆς ζωῆς, κατέστη διὰ τὴν ἐποχήν του ὁ Ἱερὸς Φώτιος ἡ φωτεινὴ ἐκείνη μορφή, ἡ ὁποία ἐχειραγώγησε τὴν Χριστιανικὴν Ὀρθοδοξίαν εἰς τὴν ὀρθὴν πορείαν της μέσα εἰς τὴν γενικὴν πορείαν τοῦ κόσμου. Δικαίως λοιπὸν ὁ ἕνατος αἰὼν ἀπεκλήθη «Αἰὼν τοῦ Φωτίου».

Ὁ Ἱερὸς Φώτιος μὲ τὸ ὀξὺ πνεῦμα του ὑπῆρξε ταμεῖον πάσης γνώσεως, ἐθέρμανε τὴν καρδίαν του μὲ τὴν φιλομάθειάν του, ὥστε νὰ καταστῇ καὶ αὐτὴ ἡ ἑστία τῶν ὡραιοτέρων καὶ ἱερωτέρων ἐνθουσιασμῶν διὰ τὸν προορισμὸν καὶ τὸ πραγματικὸν νόημα τῆς ζωῆς. Ὑπῆρξε βαθυστόχαστος μελετητὴς τῆς Βίβλου, ἀκριβὴς ἱστορικὸς εἰς τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῶν κατὰ διαφόρους περιόδους λαβόντων χώραν γεγονότων, ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν, καὶ τῆς ὀρθῆς κρίσεως καὶ ἐκτιμήσεως αὐτῶν. Ὑπῆρξεν ἄριστος φιλόλογος, μὲ τὴν πλοκὴν τοῦ λόγου του καὶ τὸν ἐξαίρετον χειρισμὸν τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἄλλων γραμματολογικῶν ζητημάτων. Ὑπῆρξε μεγαλοφυὴς κριτικός, εἰς τὴν τοποθέτησιν κάθε ζητήματος καὶ ἐκτιμητὴς ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμητὴς πολλάκις, θεωρῶν τὴν ἀξίαν τοῦ λόγου ὡς τὴν πρώτην δύναμιν εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Μελετῶν τὴν Μυριόβιβλον αὐτοῦ Βιβλιοθήκην, θαυμάζει κανεὶς αὐτὸν ὡς Φιλόσοφον μὲ τὰς μεγάλας πτήσεις τοῦ πνεύματός του, ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἀρχὴν καὶ αἰτίαν τῆς ζωῆς καὶ τὰς σχέσεις τῆς δημιουργίας μὲ τὴν πρώτην καὶ δημιουργὸν αἰτίαν αὐτῆς. Θαυμάζει κανεὶς αὐτὸν ὡς Μαθηματικὸν μὲ τοὺς μεγάλους συνδυασμούς του περὶ τῶν διαφόρων οὐρανίων κινήσεων καὶ τῆς συνεχοῦς πορείας τοῦ σύμπαντος κόσμου πρὸς ἀτέρμον τέλος. Θαυμάζει κανεὶς αὐτὸν ὡς Ἰατρὸν μὲ τὰς λεπτομερεῖς γνώσεις του περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰς ὀργανικὰς λειτουργίας τοῦ σώματός του. Θαυμάζει κανεὶς αὐτὸν καὶ ὡς ἄριστον καὶ εὐφραδῆ Ρήτορα, μὲ τὴν μεγάλην ἐπιχειρηματολογίαν του καὶ τὴν πειστικότητά του, τὰ ὁποῖα τὸν ἐπέβαλον εἰς τὴν συνείδησιν παντός. Θαυμάζει κανεὶς αὐτὸν ὡς Νομικὸν μὲ τὰς μεγάλας συλλήψεις τοῦ πνεύματός του καὶ τὰς μελέτας του, περὶ δικαιοσύνης καὶ δικαίας κατανομῆς τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀπονομῆς πάντοτε τοῦ δικαίου εἰς τοὺς ἀδικουμένους. Θαυμάζει κανεὶς αὐτὸν καὶ ὡς Πολιτικόν, ἐντρυφῶντα περὶ τὰ κοινωνικὰ καὶ μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν εὐστροφίαν καὶ διορατικότητα νὰ κατευθύνῃ τὸ πηδάλιον τῆς αὐτοκρατορίας πρὸς τὸν ἀληθῆ προορισμόν του.

Ἀλλὰ παρὰ πάντα ταῦτα, ἡ μεγάλη μορφὴ τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου ἐφάνη ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικῶν καθηκόντων, διότι ἡ Θεία Πρόνοια ἡ ὁποία κατευθύνει τὴν πορείαν τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἀτόμων, προώρισεν αὐτὸν διὰ τὴν εὐγενεστέραν ἀποστολήν, τὴν ὑπεράσπισιν τῶν Θείων ἀληθειῶν ἐν τῇ Χριστιανικῇ Ὀρθοδοξίᾳ. Ὅτε ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἤρχισε νὰ παρεκλίνῃ τῆς ὀρθῆς πορείας τῆς μιᾶς καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 54ην σελίδα)

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΑΡΚΗΣ

Ἀπὸ ἀπόψεως δογματικῆς καὶ ἠθικῆς, λατρευτικῆς καὶ κατηχητικῆς, ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι αὐτάρκης. Αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅσοι — λαϊκοὶ κατηχηταὶ ἢ καὶ κληρικοὶ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς — ἀπὸ ἀσύγγνωστον ἐπιπολαιότητα, χρησιμοποιοῦν ἔντυπα ἀλλοδόξου θρησκευτικῆς διδασκαλίας. Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ θὰ πατάξῃ, ὄχι μόνον δι' ἐγκυκλίων, τὸ ἄτοπον αὐτό: νὰ χρησιμοποιῆται ἀλλόδοξος πνευματικὴ τροφὴ ἀπὸ ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους Ἐκκλησία καὶ Ὁμογένεια ἔχουν ἐμπιστευθῇ τὴν θρησκευτικὴν καὶ κατηχητικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νέας μας γενεᾶς. Ὑπάρχουν ἐφόδια καὶ βοηθήματα Ἑλληνορθόδοξα, καὶ ἂν δὲν θεωροῦνται ἐπαρκῆ, πρέπει νὰ εὑρεθῇ ταχέως ἡ κατάλληλος λύσις. Διὰ νὰ παύσῃ καὶ τὸ δίκαιον παράπονον τῶν ἀλτρουϊστριῶν διδασκαλισσῶν τῶν Ἀπογευματινῶν μας Σχολείων, ὅτι μόλις δημιουργήσουν κάτι Ἑλληνορθόδοξον εἰς τὴν συνείδησιν τῶν παιδιῶν μας, τὸ Κατηχητικὸν τὸ γκρεμίζει. Εἰς ἀνακαίνισιν τῆς ζωῆς μας ἐν Χριστῷ, ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι αὐτάρκης καὶ ἀπὸ κατηχητικῆς καὶ ἀπὸ πάσης πνευματικῆς ἀπόψεως.

ΦΩΤΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

Ἡ φωτεινὴ φυσιογνωμία Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην ἑορτάζομεν τῇ 6ῃ Φεβρουαρίου, ἀποκτᾷ σὺν τῷ χρόνῳ μεγαλειτέραν σπουδαιότητα, ἀφοῦ χαρακτηρίζεται οὗτος ὄχι ὡς «Πατὴρ τοῦ Σχίσματος», ἀλλ' ὡς «Πρόδρομος τῆς Ἑνώσεως» τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀκόμη καὶ ὑπὸ κορυφαίων Ρωμαιοκαθολικῶν συγγραφέων (Ντβόρνικ κ.ἄ.). Ὁ συγγραφεὺς τῆς Μυριοβίβλου Ἱερὸς Φώτιος ἀποκτᾷ νέαν δόξαν μὲ τὴν πρόσφατον ἀνακάλυψιν ἐν Μακεδονίᾳ τοῦ πλήρους κειμένου τοῦ περιφήμου «Λεξικοῦ» τοῦ σοφοῦ καὶ μεγάλου τούτου Πατριάρχου.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Ἤρχισε τὸ Τριώδιον μὲ τοὺς θεσπεσίους ὕμνους καὶ τὰς κατανυκτικὰς ᾠδάς του. Ἡ κατ' ἐξοχὴν περίοδος τῆς προσευχῆς καὶ τοῦ ἐξαγνισμοῦ. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ εἰς τελωνικὴν μετάνοιαν καὶ προσευχήν. «Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα». Εἰς συντριβήν, ταπείνωσιν, κατάνυξιν καὶ μετάνοιαν μᾶς καλοῦν καὶ οἱ ὑπέροχοι ὕμνοι τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ποὺ θὰ ἀντηχήσουν καὶ πάλιν κάτω ἀπὸ τοὺς θόλους τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Ἂς προσπαθήσωμεν νὰ ἀντηχήσουν καὶ μέσα εἰς τὰς καρδίας μας, καλοῦντες ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν, προσευχήν, νηστείαν, ἐγκράτειαν, περισυλλογήν, ἀνάτασιν καὶ ἀνασύνταξιν ψυχικήν. Ἂς ἑτοιμασθῶμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν Νυμφῶνα τοῦ Θείου Νυμφίου Χριστοῦ, παρακαλοῦντες Αὐτὸν νὰ λαμπρύνῃ τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς μας, ἡ ὁποία τόσον κινδυνεύει, ἀλλὰ καὶ τόσον διψᾷ τὴν σωτηρίαν.

ΤΟ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ

Κανεὶς δὲν δικαιοῦται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐνθυμῆται τοὺς προσφιλεῖς νεκρούς του. Καὶ ὅσοι ἀπεπειράθησαν, ἀπέτυχαν. Καθὼς τοὺς ἀγαπούσαμεν, ὅταν ἦσαν ζωντανοί, καὶ προσηυχόμεθα δι' αὐτούς, ἔτσι ἐξακολουθοῦμε νὰ τοὺς ἀγαπῶμεν, καὶ νὰ τοὺς τιμῶμεν, καὶ νὰ καταθέτωμεν ἄνθη μαζὶ μὲ τὰ δάκρυά μας ἐπάνω εἰς τοὺς τάφους των, τώρα ποὺ εὑρίσκονται εἰς μίαν ἄλλην ζωήν, ὑψηλοτέραν καὶ τελειοτέραν. Διότι δι' ἡμᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους ὁ τάφος δὲν εἶναι τόπος ἐκμηδενίσεως, ἀλλὰ ἡ θύρα τῆς αἰωνιότητος. Αὐτὰ τὰ ἱερά μας καθήκοντα πρὸς τοὺς προσφιλεῖς μας νεκροὺς μᾶς ὑπενθυμίζει μὲ τὰ Ψυχοσάββατα ἡ Ἐκκλησία μας. Αἱ δὲ προσευχαί μας ὑπὲρ αὐτῶν εἶναι εὐπρόσδεκτοι καὶ ἀπὸ τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν μας καὶ ἀπὸ τὸν Χριστόν.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ

Ἡ σημασία τῆς νηστείας, ψυχικῆς καὶ σωματικῆς, ὅπως τὴν ἀναπτύσσει ἡ Ἀρχιεπισκοπικὴ Ἐγκύκλιος τόσον ἐποικοδομητικά, εἶναι ὁ ἐξαγνισμός, ἡ κάθαρσις διὰ τῆς ἐγκρατείας, ψυχῆς τε καὶ σώματος. Πολὺ ἀργὰ ἀνεγνώρισεν ἡ Ἰατρικὴ Ἐπιστήμη (Διαιτολογία) τὴν πρακτικὴν σοφίαν τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας περὶ νηστείας. Ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία πάλιν προηγεῖται τῆς Ἐπιστήμης. Διότι δὲν ἐπιβάλλει τὴν νηστείαν διὰ λόγους «ἀποτοξινώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ» — ἀσχέτως τοῦ ὅτι καὶ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν νηστείαν — οὔτε διὰ λόγους «καλλωπιστικούς», ποὺ πολλάκις κλονίζουν τὴν ὑγείαν τῶν γυναικῶν. Ἀλλὰ τὴν ἐπιβάλλει μὲ ἐπιείκειαν καὶ μάλιστα κατ' ἐξαίρεσιν δι' ὅσους ἡ ὑγιεινή των κατάστασις δὲν ἐπιτρέπει νηστείαν αὐστηράν. Καὶ θέτει πολὺ ὑψηλότερα τὸν σκοπὸν τῆς νηστείας, ὁ ὁποῖος εἶναι ὄχι μόνον ἐπανορθωτικός, ἀλλὰ καὶ προληπτικός. «Ἀποτοξίνωσις» ὄχι μόνον τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς ἐξαγνισμός. Ἄσκησις ψυχῆς καὶ σώματος. Χαλιναγώγησις τῶν παθῶν. Ἐνίσχυσις τῆς θελήσεως καὶ αὐτοκυριαρχία.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Οἱ θρίαμβοι τῆς Ὀρθοδοξίας ἑορταζόμενοι ὅλοι μαζί. Αὐτὴ εἶναι ἡ σημασία τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθο-

δοξίας. Διότι ἦσαν ἀναρίθμητοι οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὀρθοδοξίας. Καὶ σήμερον ὅλοι ἔχουν ἐκλείψει ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ σεμνυνώμεθα διότι ὅλους αὐτοὺς τοὺς κατενίκησεν ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία. Ἡ ὁποία καλεῖται σήμερον νὰ συνεχίσῃ τὴν θριαμβευτικὴν παράδοσιν. Νὰ ἀναλάβῃ νέας πρωτοβουλίας. Νὰ ἀκτινοβολήσῃ τὴν πνευματικήν της αἴγλην καὶ δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, ὡς ὑψουμένη εἰς τὸ κέντρον τῆς Χριστιανικῆς παρατάξεως. Ὅλαι αἱ ἄλλαι Ἐκκλησίαι πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν στρέφουν σήμερον τὰ βλέμματα, πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀτενίζουν ὡς πυρῆνα τῆς «Μιᾶς Ἁγίας» Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Καὶ εἶναι εἰς ἀκόμη θρίαμβος τῆς Ὀρθοδοξίας ἡ θριαμβευτικὴ ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν ἐπεφύλαξαν εἰς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν οἱ Ἀρχηγοὶ ὄχι μόνον τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλων Ὁμολογιῶν κατὰ τὴν Ἱερὰν Αὐτοῦ Πορείαν.

ΕΒΔΟΜΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΥ

Ἐὰν κατενοήθη καλῶς ἡ σημασία τῆς «Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου» δὲν πρέπει, μὲ τὴν λῆξιν της, νὰ σταματήσῃ πᾶσα ἐνέργεια ὑπὲρ πραγματοποιήσεως τῶν συνθημάτων αὐτῆς: Περισσότερα Ἡμερήσια Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, συστηματικωτέρα διάδοσις τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ Παιδείας, μεγαλειτέρα ἐνίσχυσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, ἑβδομαδιαίου καὶ ἡμερησίου, ἐπικαίρως δὲ τῆς ἑορταζούσης τὴν 45ετηρίδα της μιᾶς τῶν δύο ἡμερησίων Ἑλληνοαμερικανικῶν Ἐφημερίδων, τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος», ὁ ὁποῖος δικαίως ἀναμένει τὴν αὔξησιν τῶν συνδρομητῶν του. Πρὸς τοῦτο ἀπελύθη εἰδικὴ ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, διὰ τῆς ὁποίας καλοῦνται πάντες, καὶ πρωτίστως οἱ Ἱερεῖς αὐτῆς, ὅπως ἐγγραφοῦν οἱ ἴδιοι, ἐγγράψουν δὲ καὶ ἑτέρους συνδρομητὰς εἰς τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα».

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1960 ΤΗΣ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐξεδόθη τὸ νέον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ 1960, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, πλουσιώτατον εἰς ὕλην καὶ ἄρτιον εἰς ἐμφάνισιν. Ἀπὸ τὰ περιεχόμενά του: Κανόνιον — Πασχάλιον — Ἑορτολόγιον ὅλων τῶν ἡμερῶν — Προσευχαὶ — Ἀκολουθίαι — Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία — Δοξολογίαι — Πληροφορίαι καὶ διευθύνσεις δι' ὅλα τὰ Ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ τὰς Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας.

Τιμὴ μόνον ἓν δολλάριον — $1.00

Ζητήσατέ το ἀποστέλλοντες τὸ ἀντίτιμον.

GREEK ARCHDIOCESE

10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀντισημιτικῶν ἐκδηλώσεων.

Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς δι' ἐπανειλημμένων δηλώσεών της πρὸς τὸν τύπον ἐν Tarpon Springs, Fla., τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου, ἐν Tampa, Fla., τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου, ἐν Miami, Fla., τῇ 11ῃ Ἰανουαρίου, καὶ ἐν Norfolk, Va., τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου, ἐστιγμάτισε τὰς ἀνωνύμους ἀντισημιτικὰς ἐκδηλώσεις ὡς ἀντιχριστιανικάς, ἀντιδημοκρατικὰς καὶ ἀντιαμερικανικάς, τὸ πράττει δὲ ἐκ νέου διὰ τὸ περιοδικὸν «Ἑλλὰς—Ἰσραήλ», ἐπαναλαμβάνουσα ὅτι ὁ ἀντισημιτισμὸς ἀποτελεῖ τουταυτὸ ἄρνησιν καὶ προδοσίαν τῶν Χριστιανικῶν καὶ δημοκρατικῶν ἀρχῶν καὶ ὡς τοιαύτη πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ ὑπευθύνως τοὺς Ἡγέτας τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Χωρῶν.

ΦΩΤΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 52ας σελίδος)

ἐνιαίας Χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀντιλήψεις καὶ δοξασίαι ξέναι πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἤρχισαν νὰ ἐνυπολανθάνουν ἐν τῇ Χριστιανικῇ συνειδήσει, ἀλλοιώνουσαι τὸ φρόνημα τῆς μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τότε ἡ Χριστιανικὴ Ἀνατολή, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ὁ πρόμαχος τῆς εὐγενοῦς ἰδέας τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας καὶ ἡ τροφὸς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἁγνῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας, ἀντεστάθη εἰς τὸν σφοδρὸν ἄνεμον τῆς ἀνατροπῆς τῶν ἱερῶν δογμάτων, τὸν ἐκ τῆς Δύσεως προερχόμενον. Ἐπὶ ματαίῳ ἀπέβησαν αἱ προσπάθειαι τῆς Χριστιανικῆς Ἀνατολῆς ὅπως συγκρατήσῃ τὴν Χριστιανικὴν Δύσιν ἀπὸ τὸν κατήφορον τῆς πλάνης καὶ τῆς κακοδοξίας καὶ ἐπαναφέρῃ αὐτὴν εἰς τὸν δρόμον τῆς λογικῆς καὶ τῆς ὀρθοφροσύνης. Καὶ ἡ μάχη ἤρχισε, μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀλλὰ τὸ πηδάλιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς ἐκράτει ἡ στιβαρὰ χεὶρ τοῦ Μεγάλου Πατριάρχου Φωτίου. Τὰ κύματα τῆς κακοδοξίας καὶ τῆς πλάνης δὲν ἦτο δυνατὸν εἰμὴ νὰ σπάσουν ἐπὶ τοῦ κυματοθραύστου ὁ ὁποῖος λέγεται «Ὀρθοδοξία», τὴν πορείαν τῆς ὁποίας εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν μάχην κατηύθυνεν ὁ σοφὸς νοῦς τοῦ Μεγάλου Φωτίου.

* * *

Οἱ αἰῶνες οἱ ὁποῖοι παρῆλθον διέσωσαν καὶ παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς ἱερὰν παρακαταθήκην, τὴν Ὀρθοδοξίαν, τῆς ὁποίας ἐκλήθημεν ὡς θεματοφύλακες, ὑπὲρ τῆς ὁποίας οἱ μεγάλοι ἀγῶνες συγκινοῦν κάθε Ὀρθόδοξον καρδίαν, κυρία συνισταμένη τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ὁ Μέγας Φώτιος, ὁ ὁποῖος ὡς ἀστὴρ πρώτου μεγέθους λάμπει μέσα εἰς τὸ στερέωμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς. Διὰ τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὁ Ἱερὸς Φώτιος ἀντιπροσωπεύει τὸν ἀπαράμιλλον ἀγωνιστὴν τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας, τὸν ἔνδοξον ὑπερασπιστὴν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, τὸν Μεγάλον Πατριάρχην, τὸν ἔνθερμον ζηλωτὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

ΑΞΙΟΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΩΝ ΟΙ ΜΕΡΙΜΝΩΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΤΟΥ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ"

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καὶ συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὸ πλῆθος τῶν καθηκόντων των, ἐμερίμνησαν διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», εἴτε διὰ τῆς ἐγγραφῆς νέων συνδρομητῶν, εἴτε διὰ τῆς διαθέσεως ἀριθμοῦ τευχῶν αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν των. Προσφέρουν οὕτω διπλῆν ὑπηρεσίαν: καὶ πρὸς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν, ἐπίσημον ὄργανον τῆς ὁποίας εἶναι ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητής», καὶ πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς ἡμῶν, παρέχοντες εἰς αὐτοὺς πνευματικὴν τροφήν, κατάλληλον, ἐπίκαιρον καὶ ἐποικοδομητικήν.

Ἐκτὸς τῶν παλαιοτέρων, εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὰ ὀνόματα τῶν κάτωθι ζηλωτῶν Κληρικῶν μας:

Ἱερεὺς	Κοινότης — Ἱερὸς Ναὸς	Σώματα
Ἰωάννης Γεράνιος	Annunciaton of Cleveland, Ohio	200
Δημ. Σακελλαρίδης	Holy Trinity of Steubenville, Ohio	200
Νικ. Ἀθανασόπουλος	Prophet Elias of Yonkers, N. Y.	125
Θεόδωρος Θαλασσινός	Assumption of Chicago, Ill.	100
Βασίλ. Γρηγοριάδης	St. Constantine of Chicago, Ill.	100
Δημήτριος Νεστορίδης	St. Demetrios of Chicago, Ill.	100
Γεώργιος Χατζῆς	St. Nicholas of Youngstown, Ohio	100
Σίλας Κοσκινᾶς	St. Nicholas of Pittsburgh, Pa.	100
Γεώργιος Σκουλᾶς	Annunciation of Little Rock, Ark.	68
Ἰωάννης Χόνδρας	St. Andrews of Chicago, Ill.	50
Ἰωάννης Παπαδόπουλος	St. Nicholas of Lorain, Ohio	50
Γεώργιος Γρηγορίου	Holy Trinity of Canton, Ohio	50
Λεων. Παχύγιαννης	St. Haralampos of Canton, Ohio	50
Γεώργιος Χατζῆς	Annunciation of Akron, Ohio	50
Κωνσταντῖνος Μάγγερ	St. John of Youngstown, Ohio	50
Μιχαὴλ Βαπόρης	Holy Cross of Pittsburgh, Pa.	50
Ἰωάννης Χρ. Πίτσης	Holy Trinity of Pittsburgh, Pa.	50
Γεώ. Μπακόπουλος	SS. Constantine and Helen, Detroit	50
Ἀθανάσιος Κοντινός	Assumption of Aliquippa, Pa.	85
Ἰωακεὶμ Ἰσιδωρίδης	St. Spyridon of Monessen, Pa.	30
Dr. N. Zouras	3832 Fifth St., N. W., Washington, D. C.	30
Παναγιώτης Μίτσης	Assumption of Chicago, Ill.	25
Παναγιώτης Ρεξίνης	St. George of Chicago, Ill.	25
Νικήτας Κεσσές	Annunciation of Chicago, Ill.	25
Παναγιώτης Λεβέντης	St. George of Massilon, Ohio	25
Παναγ. Χρυσαφίδης	Ypapanti of East Pittsburgh, Pa.	25
Γεώργιος Γιάνναρης	Holy Trinity of Ambridge, Pa.	25
Ἠλίας Παν. Μέντης	St. Nicholas of Jamestown, N. Y.	25
Σταῦρος Νάτσης	All Saints of Weirton, W. Va.	25
Διονύσιος Κατσίχτης	Assumption of St. Louis, Mo.	20
Σπήλιος Παπανικολάου	All Saints of Canonsburg, Pa.	20
Μακάριος Σιέπης	St. George of New Casle, Pa.	20
Mrs. Sylvia Donlou	537 Via Media, Palos Verdes, Calif.	20
Κωνσ. Παλάσης	Prophet Elias of San Bernardino, Calif.	20

(Ἀκολουθεῖ)

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities

INTEREST ON SAVINGS ACCOUNTS

At 3% Compounded Quarterly

☆

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Δι' 1 ἔτος $4.00
Διὰ 2 ἔτη $7.00
Διὰ 3 ἔτη $10.00

THE ORTHODOX OBSERVER
c/o GREEK ARCHDIOCESE
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

ORTHODOXY AND HELLENISM

THOUGH this column is devoted to "Orthodoxy and Hellenism," it is quite fitting to mention here the birthdays of Abraham Lincoln on February 12 and of George Washington on February 22, since these great men are our two national leaders whose devotion to liberty and democracy, transcending national boundaries, belong to the people of the whole world, and have a special affinity with the ideals of the Hellenic traditions that have so largely inspired the best aspects of the American way of life.

Lincoln, who lives on in memory as the preserver of the Union and the Great Emancipator, was also a living demonstration that a nation "dedicated to the proposition that all men are created equal" offers to its most humbly-born citizen "equal privileges for all in the race of life," to quote his own words.

Washington, with his brilliant generalship, his steadfastness and courage and his largeness of spirit, knew that the freedom of America was more than a national issue. "Our cause is noble," he wrote. "It is the cause of mankind." That is why he believed that principle was everything and that national policy must have moral value.

It is significant that both Lincoln and Washington were deeply religious and God-fearing leaders, who were sincerely convinced that they could accomplish nothing without devotion to and guidance from Divine Providence. Lincoln's best teacher was the Bible, and all his writings and utterances, including his immortal "Gettysburg Address," reveal the simplicity, sincerity and poetic effectiveness of the Scriptures. Washington's dignity and serene moral courage, which never deserted him throughout the bitter conflict for independence, that often seemed hopeless for the American cause, may be attributed, as he himself revealed, to his "firm and steadfast faith in the justice of God."

* * *

Archbishop Iakovos left on January 30, accompanied by Rev. Constantine Kazanas of the Holy Trinity Cathedral in New York, for his first trip to South America, with Buenos Aires as the first stop. In addition to Argentina the trip includes visits to Uruguay, Chile, Brazil, Venezuela, Panama, and Mexico City. His Eminence is expected back at the Archdiocese around the first week in March.

The purpose of the trip is to convey the greetings and the blessings of the Ecumenical Patriarch, to better organize and consolidate our South American communities, to meet heads of states, prominent officials and church dignitaries in the countries visited, and to attend the Central Committee and other meetings of the World Council of Churches in Argentina and Brazil.

Reports from Buenos Aires reveal that the first meeting of the Central Committee of the World Council of Churches, of which Archbishop Iakovos was elected a President last year, was held from February 8 to 12. Among the topics discussed were closer relations with the Churches of Russia; the upsurge of interest in the ecumenical movement and Christian unity, in which Orthodoxy, with Archbishop Iakovos as its spokesman, has been so prominent in America; and atomic testing, in connection with which the Central Committee called upon nuclear powers to keep working for an agreement for its total cessation.

His Eminence also attended consultations held for the first time between World Council of Churches officials and Brazilian Church leaders, at Sao Paulo on February 15 and 16.

* * *

The American Hellenic Congress, a federation of the leading American-Hellenic organizations in the United States, was launched officially on Sunday, Jaunary 31, 1960, by the vote of 19 nationwide groups which became its component members. The American Hellenic Congress will henceforth speak as the united voice of some two million Americans of Greek descent.

Dean Alfange, prominent member of the New York bar, was elected national chairman of the American Hellenic Congress. His Eminence Iakovos, Greek Orthodox Archbishop of North and South America, was elected honorary national chairman. He addressed the final session of the two-day national conference held at the hotel St. Moritz and expressed the hope that the American Hellenic Congress, in cooperation with the church, would continue to further the recognition of Greek Orthodoxy as the fourth major religious faith in the United States, as now recognized in the Armed Forces and by twenty-seven State Legislatures.

Peter N. Chumbris, counsel to the minority of the U.S. Senate Antitrust and Monopoly Subcommittee, was elected national secretary and Gregory G. Lagakos, member of the Philadelphia bar, was elected general counsel. Other elected officers were: Pericles Lantzounis, of New York; Constantine Rorris, of Columbus, Ohio; and Demetrius Tsintolas of Washington, as national vice chairman; and Dr. Abraham Michaels of Philadelphia, as treasurer.

President's Speech-Writer Tells of Gala Visit to Athens

Reprinted by special permission from the Woburn (Mass.) Chronicle of January 14, 1960.

WOBURN had a distinguished visitor last month in the person of Dr. Kevin McCann, President of Defiance College, industrial engineer, journalist, soldier and presidential speech-writer. Dr. and Mrs. McCann were in Woburn visiting their daughter and family, Mr. and Mrs. William Falcon, members of the Woburn parish.

As one of the important persons behind the scenes of President Eisenhower's recent unparalleled tour of the middle-east, Dr. McCann recalled that the speech given before the Greek Parliament was one of the best received yet the most hastily prepared of the President's tour addresses. Asked why the haste was necessary he replied, "The invitation to address the Greek Parliament was received just two days before we arrived in Athens. They may have called a special session for the event."

President's Concern

He went on to relate the President's concern over the Athens speech, stating how he was specifically concerned about one phrase in which he questioned whether or not use of the term "worthy" was a strong enough adverb in describing his feeling for the Greek nation as a representative of free peoples everywhere. Dr. McCann assured the President that the Greek word "axios" is a much stronger and more noble term in Greek than its counterpart, "worthy," is in English. The wildly enthusiastic response to the speech proved the wisdom of Dr. McCann's advice.

Meet at Pentagon

Dr. McCann is a close Eisenhower associate, their first meeting being at the Pentagon in 1945 when Eisenhower returned to America as Chief-of-Staff, McCann at that time being assistant secretary of war. This meeting was the beginning of a long and mutual friendship that led in later years to his assisting Eisenhower as President of Columbia University, two national presidential campaigns and the recent tour.

Offering more details about the presidential party's stay in Athens he related how the talk between the President and King Paul ran 15 minutes overtime, and how he officially received the Athens city council and mayor on behalf of the President.

"The city officials then presented President Eisenhower with a near-perfect vase of 400 B.C. It was a rare gift," McCann stated.

The President was also made honorary chairman of the National Association of Greek War Veterans.

Asked if the gruelling pace of the trip affected the President's physical condition, Dr. McCann replied, "Not at all. Every day he looked fresher and was completely relaxed. He amazed all of us."

Speech Presentation

In response to a question concerning how he goes about preparing a presidential speech he explained that the President first tells him his general ideas on the subject, these then being transformed by McCann into an overall draft. The President then goes over the draft adding, deleting or substituting phrases or words of his choice.

"Then we polish the speech together," he continued, "depending upon the time available."

Wide Background

A presidential assistant and speech-writer is a top-level position in anybody's language, and Kevin McCann is well qualified for the responsibility. A native of Illinois, he was professionally trained as an industrial engineer, later becoming a journalist. As such, his wife was his chief assistant.

Mrs. McCann, a gracious and becoming woman, is an "all-around-man" in a printshop, and a whiz on the linotype, according to her husband.

"And now, when I'm away from the college for any length of time she runs the college for me," he added. Mrs. McCann smiled.

With the advent of War II his hardy spirit prompted his enlistment in the army as a private. "It was at $21 a month in those days," he smilingly added. Emerging from the service a Lieutenant Colonel, he was appointed Assistant Secretary of War and shortly thereafter met Mr. Eisenhower.

Although Dr. McCann is often called upon to assist or represent the President as on the recent tour, and as he did as presidential representative at the enthronement banquet of Archbishop Iakovos in New York last April, his main efforts are dedicated to the Defiance College of Defiance, Ohio, of which he has been President for eight years. It is in this capacity that he recently attended the annual convention of the Association of American Colleges in Boston.

The President's Address to the Greek Parliament is printed on pages 58 and 59.

President Eisenhower Speaks to the Greek People

On page 57 in this issue, we have reprinted an interview in which Dr. Kevin McCann, the President's speech-writer, discussed the importance of the address made by Mr. Eisenhower during his visit to Athens last December.

Below are the official texts of the President's Address to the Greek Parliament and the Joint Communiqué of the United States and Greece, as published in the U.S. Department of State Bulletin.

THE PRESIDENT'S ADDRESS TO THE GREEK PARLIAMENT

ATHENS, DECEMBER 15, 1959

I am greatly honored that I have been invited to speak before this distinguished Parliament. Greatness and grandeur are all about us — greatness and grandeur of ideas and ideals that were born and first enunciated nearby, of men forever memorable who walked and lived here, of a people whose valor and vitality and wisdom are written large on the human record.

Your present Government and its leaders, your distinguished Prime Minister, are producing a record of achievement that makes them worthy successors to their illustrious predecessors.

I represent in this place 180 million men and women who with you of Greece share the golden legacy of culture and civilization bequeathed by your forebears to the Western World. We Americans, with you Greeks, are fellow heirs to the glory of Greece.

In this city of Athens more than a score of centuries ago, democracy — in its principles and in its practices — first won the hearts and minds of men. This house of free representative government symbolizes the vigor of modern democracy in its ancient birthplace, demonstrates that the will of men to be free is imperishable.

In our common dedication to the ideals of democracy our two countries — America and Greece — feel a basic kinship. An American can feel as much at home here as in Washington or Abilene, my own village, or Brooklyn, just as Greeks quickly find themselves at home in those three places in America.

Salute to Greek People

To this Parliament I come with a message of admiration and respect from the American people to the Greek people, and for the light of inspiration that shone out, in our own day, to all the free world from this land and its islands.

You have proved yourselves fearless in defense of your independence, tireless in your attack on the evils of hardship and privation, ready for sacrifice that your children might enjoy a brighter day. And, beset with hardship and difficulty at home, you joined in cooperation with the other countries of the Atlantic Alliance for mutual defense and security. Your expeditionary force to Korea, by its valor and heroism, helped sustain the rule of law and the United Nations in that divided nation.

The American people and, I am sure, all the free peoples of the world salute you, valiant and worthy heirs to the Greek traditions.

Peace and Friendship in Freedom

And now, briefly, permit me to speak on a cause close to my heart — close, I hope, to the hearts of all who believe in the brotherhood, the dignity, the divine origin and destiny of man as a child of God, created in His image. The cause is: Peace and friendship in freedom.

The Greek and American peoples share a common and deep devotion to peace. We share further the conviction that we must sustain the conditions under which the goal of peace may be pursued effectively.

We must be strong militarily, economically — but above all, spiritually. By developing and preserving such strength — by forever repudiating the use of aggressive force — we shall win the sort of peace we want, with friendship in freedom.

I mean peace that is creative, dynamic, fostering a world climate that will relieve men and their governments of the intolerable burden of armaments, liberate them from the haunting fear of global war and universal death.

I mean friendship that is spontanous and warm, welling up from a deep conviction that all of us are more concerned with the bettering of our circumstances, giving our children wider opportunity and brighter promise, than in destroying each other.

I mean freedom in which, under the rule of law, every human will have the right and a fair chance to live his own life, to choose his own path, to work out his own destiny, that nations will be free from misgivings and mistrust, able to develop their resources for the good of their people.

To this cause of peace and friendship in freedom, Greeks are contributing all their hearts and minds and energies. Joined with the free men of the world, they can help mankind at long last to enjoy the fullness of life envisioned by the sages of ancient Greece.

Honorable Members of Parliament, I want to assure you again of the very deep sense of distinction that I feel in the invitation to address you. I feel that here I am with men who, like myself and all other Americans, love peace and freedom and want to work with you for it.

JOINT COMMUNIQUÉ OF THE UNITED STATES AND GREECE

ATHENS, DECEMBER 15, 1959

On the occasion of his official visit to Greece on the 14th and 15th day of December, the President of the United States, Mr. Dwight Eisenhower, concluded talks with the Prime Minister of Greece, Mr. Constantine Caramanlis. Present at the talks were the American Ambassador, Mr. Ellis O. Briggs, and the Under Secretary of State, Mr. Robert Murphy, and on the Greek side the Deputy Prime Minister, Mrc Panayotis Kanellopulos, and the Acting Minister of Foreign Affairs, Mr. Constantine Tsatsos.

The President expressed his warm appreciation of the hospitality extended by Their Majesties, King Paul and Queen Frederika, and of all the Greek people.

The talks covered a wide range of general and specific topics of common inteerst to both countries. Both countries affirmed their faith in the principles of the Charter of the United Nations and their staunch support of the objectives of the North Atlantic Treaty Organization which, based on the solidarity of its members, aim at the firm establishment of security and peace with justice. The relaxation of world tensions was discussed in this spirit.

The Greek Prime Minister expressed his deep appreciation for the great endeavor for peace undertaken by President Eisenhower. Both agreed that the consolidation of world peace must be pursued in such a way as to guarantee the independence of all nations and the freedom of the individual.

Historic instances in which both countries stood side by side in hard struggles were recalled. In this context the importance of Greece in the common defense effort was recognized.

Opinions were exchanged concerning those parts of the world of particular interest to Greece. Careful account was taken of her special position in the Balkans. The general situation in this area, as well as in the Eastern Mediterranean, was examined. It was agreed that the two Governments should exchange views on matters of mutual concern involving these areas.

The Greek Prime Minister expressed the gratitude of the Greek people for the enduring interest and help being extended by the American people. He also explained to the President the problems the country faces in seeking to raise the standard of living of the Greek people, and maintaining the obligations and responsibilities of its position in the defense structure of the free world.

President Eisenhower, recognizing the special economic and social conditions of Greece, expressed his admiration for the improvement being accomplished by the country, and reaffirmed the interest of the American people in the security and economic development of Greece generally.

It was recognized that improvement in the standard of living in the economically less-developed countries constitutes a vital element in the consolidation of international peace.

The conversations were held in an atmosphere of deep sincerity and warm cordiality, such as have traditionally characterized the relations of the two countries, and which were so happily confirmed by the visit to Greece of the President of the United States.

EDITOR'S NOTE: *From his stop at Ankara, Turkey, President Eisenhower sent a personal message of greetings from himself and the American people to the Ecumenical Patriarch Athenagoras I, who at that time was on his historic first pilgrimage to the Holy Land and the Middle East. The text of this message was printed in the January issue of "The Orthodox Observer."*

THE ORTHODOX OBSERVER
Announces the Publication of
a New Classical Study

Religion in Plato and Cicero

By
JOHN E. REXINE
Department of Classics, Colgate University
and
Editor of "Books and You," The Orthodox Observer
Published by the Philosophical Library of New York

$2.75 per copy

Copies may be ordered from:
The Holy Cross Bookstore
50 Goddard Avenue
Brookline 46, Massachusetts
or
John E. Rexine
P.O. Box 92
West Roxbury 32, Massachusetts

Please enclose remittance with your order.

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

Between Heaven and Earth (Holy Mount Monasticism). By Theokletos Dionysiatos. Athens: Astir Publishing House, 1956. Paper. 144 pp. Frontispiece, 3 colored plates. Illustrated. (In Greek).

Between Heaven and Earth (Holy Mount Monasticism) is undoubtedly one of the most remarkable, most convincing, and most creative works ever to come out of the Christian East. It is richly illustrated by the artists Photios Kontoglou and Ralles Kopsides and was written by the Mount Athos Monk Theokletos Dionysiatos at the request of his abbot, Archimandrite Gabriel, as a sort of *Apologia pro Vita Monastica.* It is actually much more than that. Written in beautiful Greek in the form of a dramatic dialogue (and in certain respects more interesting than the Platonic prototype), this unusual work has for its scene a monastery on Mount Athos where vivid discussions take place concerning Byzantine monasticism as developed in its most famous setting on Mount Athos. The principal persons of the dialogue are a monastic narrator, the Geron Theoleptos, the monk Chrysostomos, a theologian (a layman),, a lawyer, an Eremites, a novice monk, Nikolaos, and an abbot, Archimandrite Eusebios.

The subject of the dialogue is Byzantine monasticism on Mount Athos, what its religious and historical foundations are, what are its history and development, and what were and are the ultimate arguments for the existence of monasticism as a religious institution.

In very brilliant and very interesting fashion, the dialogue carries us through such topics as the difference between secular and monastic beliefs, the Monk and God, physical beauty and spiritual beauty, the formulation of a definition of Faith, monasticism and society, an interpretation of the history of monasticism on Mount Athos in relation to history, the meaning of Mount Athos, the relation between the monasticism of Athos and the monasticism of the Church of the earliest ages, a detailed discussion of Dionysius the Areopagite, his works, their genuineness and relation to Eastern mysticism and Neoplatonism, monasticism and mysticism, a discussion of mysticism with emphasis on the fourteenth century, the century of Eastern mysticism *par excellence,* including Palamas, Gregory of Sinai, Theoleptos of Philadelphia, Ignatios and Kallistos of Xanthopoulai, Nikephoros Kallistos, Nikephoros Hesychastes, Philotheos the Patriarch, Maximos of Kausokalibitos, and numerous others.

This work is a carefully worked out justification of the history and development of Mount Athos. For our author, Athos is "the limitless realiy, with very deeply religious content, with a life so much non-material that with difficulty does one make out that he lives on earth. Athos means an ideal, a spiritual life; it means a workshop of souls with religious absorption from Heaven." (p. 64). It is the monk who is "between Heaven and earth." (p. 28).

Furthermore, says Monk Theokletos, "Religion without monasticism is inconceivable inasmuch as monasticism constitutes its [religion's] aristocracy, its zealots, those dedicated to it." (p. 66).

Monasticism, our author tells us, in a very powerful summary: (1) originates from the life of Christianity; (2) is consistent with the teaching of Christ; (3) is found in the sipirit of all the Church Fathers by whom it was considered worthy of special attention and systematization; (4) is recommended spontaneously by the physiology of the repentant, storm-tossed, and loving soul; (5) comprises a manner of spiritual life and a means for the achievement of Christian perfection; (6) we are able to comprehend its mission within the folds of the Church. Monasticism, by constituting a special class of the Church, devotes most of its time in prayer on behalf of itself, on behalf of the entire Church, on behalf of "every afflicted and fatigued soul," on behalf of those who never pray. (p. 70).

Our monk goes on to tell us that monasticism is justified because it struggles for its own and its brothers' benefit. It is continuously engaged in prayer for the world. It contributes a strong element to the Church and makes sick men whole. Monasticism makes saints who affect the course of history through prayers. (p. 70).

This work does a beautiful job of presenting the history and development of Eastern monasticism from the fourth to the fourteenth centuries A.D., and from the fourteenth century to present day, not in the form of a sterile scholarly work, but in the form of a dramatic dialogue which captures the reader's attention and manages to convey some of the religious mysticism which it so brilliantly describes. It provides the reader with a very penetrating analysis of the function and purpose of Eastern Orthodox monasticism in no uncertain terms and is, I think, an admirable exposition of the intsitution of Eastern Christian monasticism as exemplified to the world on the Holy Mount.

▪

THE MODERN READER'S GUIDE TO MARK; THE MODERN READER'S GUIDE TO MATTHEW AND LUKE; THE MODERN READER'S GUIDE TO JOHN. By William Hamilton. New York: Association Press, 1959. Pp. 125; Pp. 124; Pp. 125. (Reflection Books) 50¢ each.

These convenient paperbacks in the Reflection Book series, published by the Association Press of New York, constitute an invaluable source of reference and guidance to the study of the New Testament. The presentation is clear and simple, in language that every layman will understand and enjoy, but it will be necessary for the reader to have his New Testament by his side because the author discusses the Gospels by chapter and verse after his introductory comments. These guides are meant to be "neither a study guide such as the student movement sometimes uses nor a commentary such as scholars hope that Christian ministers use. It is something in between — fuller and more technical than the first, less technical and more practical than the second — and therefore of more value . . . for the layman."

The Orthodox reader will find little that is objectionable in these convenient little books and much that is enlightening. However, he should read them with care under the guidance of his priest.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Πατριάρχης

▸ Τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἐπεσκέφθη τὰ Φιλανθρωπικὰ Ἱδρύματα Βαλουκλῆ καὶ ἠὐχήθη εἰς τοὺς νοσηλευομένους ταχεῖαν ἀνάρρωσιν, γενόμενος τιμητικώτατα δεκτὸς παρὰ τῆς Ἐφορίας.

▸ Τῇ 20ῇ ἰ.μ. προήδρευσε τῆς Ἐφορίας τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.

▸ Τῇ 21ῃ ἰ.μ. προήδρευσε τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τῶν Πατριαρχείων.

▸ Τῇ 23ῃ καὶ 24ῃ ἰ.μ. προέστη τῶν Ἱ. τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Γαλατᾷ, ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἐκκλησιάσματος.

▸ Τῇ 25ῃ ἰ.μ. ἐπεσκέφθη τὸν ἐν Καλαμισίῳ σχολάζοντα Παναγιώτατον Πατριάρχην κ. κ. Μάξιμον.

▸ Τῇ 29ῃ καὶ 30ῇ ἰ.μ., ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καὶ ἐτέλεσε Τρισάγιον ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων Καθηγητῶν, Διδασκάλων καὶ προστατῶν τῶν Γραμμάτων.

▸ Τῇ 31ῃ ἰ.μ. Κυριακῇ ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Κοντοσκαλίου.

▸ Τῇ 2ᾳ, τῇ 5ῃ καὶ τῇ 6ῃ Φεβρουαρίου ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ.

▪

Τὴν Α.Θ.Π. ἐπεσκέφθησαν

▸ Τῇ 11ῃ Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκήπισσα Ἀλίκη.

▸ Τῇ 12ῃ ἰ.μ. ὁ Δρ. Ἔντβιν Ντάλμπεργκ, Πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις.

▸ Τῇ 22ᾳ ἰ.μ. ὁ Ἀρχιρραβῖνος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑβραϊκῆς Παροικίας Σοφολ. Ραφαὲλ Σαμπάν.

▸ Τῇ 23ῃ ἰ.μ. ὁ Δήμαρχος Φλωρεντίας, Ἰταλίας, κ. Γεώργιος Λάπιρα.

▸ Τῇ 2ᾳ Φεβρουαρίου ὁ Ἐξοχώτατος Charles Malik, τ. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

▪

Παριάρχης Μάξιμος

Ὁ σχολάζων Παναγιώτατος Πατριάρχης Μάξιμος προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Θεοφανείων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, Καλαμισίων, τῆς Ἀσιατικῆς ἀκτῆς τῆς Προποντίδος, ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἐκκλησιάσματος.

▪

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Πορείας

Πανταχόθεν ἐξακολουθοῦν νὰ φθάνουν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐνθουσιώδεις ἀπηχήσεις ἐκ τῆς Ἱερᾶς Πορείας τῆς Α.Θ. Παναγιότητος εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ τὰ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς.

▪

Πανορθόδοξος Σύσκεψις

Ἡ ἐπὶ τῶν Πανορθοδόξων Συνόδων Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐργάζεται πυρετωδῶς πρὸς καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος τῆς Πανορθοδόξου Συσκέψεως τὴν ὁποίαν ἡ Α.Θ. Παναγιότης θὰ συγκαλέσῃ κατὰ τὸ θέρος τοῦ παρόντος ἔτους ἐν Ρόδῳ. Εἰς ταύτην μετὰ πάντων τῶν Ὀρθοδόξων θὰ προσκληθῶσι καὶ αἱ Ἐκκλησίαι: τῶν Κοπτῶν, τῶν Αἰθιόπων, τῶν Συριανῶν καὶ τῶν Παλαιοκαθολικῶν.

▪

Ἐπιτροπὴ Προσκυνήματος

Ἐπιβλητικὸν πρόγραμμα ὑποδοχῆς προετοιμάζει ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς Προσκυνήματος πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὅπου θὰ φθάσουν οἱ Προσκυνηταὶ τῇ 3ῃ Μαΐου διὰ τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη», ἀναχωροῦντος ἐκ Νέας Ὑόρκης τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 1960.

▪

Θάνατος Ρώσσου Ἐξάρχου

Ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βλαδίμηρος, Πατριαρχικὸς Ἔξαρχος, γεννηθεὶς ἐν Βιάτκᾳ τῆς Ρωσσίας τῷ 1873. Ἡ μνήμη αὐτοῦ εἴη αἰωνία!

▪

Ἅγιον Ὄρος

Πυρκαϊά, προκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ 76 ἐτῶν Ρώσσου Μοναχοῦ Θωμᾶ Σβέτς, ἐξ ἀπροσεξίας, ἀπετέφρωσε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Μετοχίου Χρωμίτσης καὶ 30 κελλία.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

▸ Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἐλπίδιος Χασάπης τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας, ἐπεσκέφθη εἰς τὴν Μόσχαν τὸν Μακ. Πατριάρχην Ἀλέξιον.

▸ Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σελευκείας, ἥτις ἀνασυνεστήθη τῷ 1958, ἔχει ἱδρυθῇ τῷ 593, ἐπὶ Αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

▸ Αἱ Α.Α.Μ.Μ. οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος παρέστησαν εἰς τὸ πρῶτον μάθημα, τὸ ὁποῖον ἔδωσεν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἱερώνυμος Κοτσώνης ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

▸ Ἐξ ἀφορμῆς δῆθεν «ἀνευλαβῶν δηλώσεων» περὶ τῆς Ἱεραρχίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας κ. Βογιατζῆ, νέος σάλος ἐδημιουργήθη εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν μεταδόσεως καὶ διαδόσεως τῶν «δηλώσεων» τούτων ὑπό τινων Σεβ. Μητροπολιτῶν. Ἐπὶ τοῦ θέματος ἐγνωμοδότησαν καὶ αἱ Θεολογικαὶ Σχολαὶ τῶν δύο Πανεπιστημίων, Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, καταδικάσασαι τὴν διάδοσιν τῶν δῆθεν «δηλώσεων» καὶ τὴν στάσιν τῶν ἐν λόγῳ Ἱεραρχῶν. Πιστεύεται ὅτι, συγκαλουμένης συντόμως καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, θὰ ἀρθῶσιν αἱ παρερμηνεῖαι καὶ θὰ ἐπανέλθῃ ἡ γαλήνη εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν λυμαίνονται δίκην λύκων πολυάριθμοι ἑτερόδοξοι αἱρέσεις καὶ προπαγάνδαι.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

▸ Ἡ πρό τινος συνελθοῦσα ἐν Ρώμῃ Ρωμαιοκαθολικὴ Σύνοδος ἠσχολήθη καὶ μὲ τὴν σύνταξιν τοῦ νέου «Ὁδηγοῦ καλῆς συμπεριφορᾶς τοῦ καλοῦ Καθολικοῦ». Ἡ Σύνοδος ἐψήφισεν ἀποφάσεις κατὰ τοῦ πολιτικοῦ γάμου, τῆς τεχνητῆς γονιμοποιήσεως, τοῦ ἐλέγχου τῶν γεννήσεων καὶ τῶν ἀμβλώσεων. Αἱ κηδεῖαι θὰ γίνωνται μὲ ὀλιγωτέραν πολυτέλειαν, τοὺς δὲ πτωχοὺς θὰ κηδεύουν δωρεὰν οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἱερεῖς.

▸ Τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου ἀπεβίωσεν ἐν Κράσιτς τῆς Κροατίας — ὅπου ἔζη ἀφότου ἀπεφυλακίσθη πρὶν συμπληρώσῃ τὴν 16ετῆ φυλάκισιν εἰς ἣν εἶχε καταδικασθῇ ὑπὸ τοῦ καθεστῶτος τοῦ Τίτο — ὁ 61 ἐτῶν Ρωμαιοκαθο-

λικὸς Καρδινάλιος Ἀλουΐσιος Στέπινατς.

▸ Τὰ καθήκοντα τοῦ ἀντικαταστάτου του ἀνέλαβε, προσωρινῶς, ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Βελιγραδίου Οὔζιτς, γνωστὸς ἐκ τῆς συνεργασίας του μετὰ τῆς Γερμανοφίλου μερίδος κατὰ τὸν Β΄. Παγκόσμιον Πόλεμον, καθ' ὃν ἑκατοντάδες Ὀρθοδόξων Ἱερέων εἶχον ὑποστῇ μαρτυρικὰ βασανιστήρια καὶ θάνατον.

▸ Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἡ μήτηρ τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ Καρδιναλίου Μιστζέντυ, ὅστις ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1956 καταφυγὼν εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Προξενείου Πρεσβείας Βουδαπέστης.

▪

Θάνατος Λειτουργιολόγου

Τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου ἀπεβίωσεν ὁ διάσημος Ρωμαιοκαθολικὸς Λειτουργιολόγος Ἡγούμενος Dom. Beauduin, ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς διαδόσεως τῆς Ὀρθοδόξου Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ρωμαιοκαθολικὸν κόσμον, καὶ δριμύτατος κατήγορος τῆς ἀπομονωτικῆς πολιτικῆς τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἱεραρχίας.

▪

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβος

▸ Τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., συνεχίζων τὴν ἀνὰ τὴν Φλώριδα Ποιμαντορικὴν περιοδείαν αὐτοῦ, προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῇ Ἑλληνορθοδόξῳ Παροικίᾳ Fort Lauterdale.

▸ Τῇ 13ῃ ἰ.μ. προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Ἁγ. Αἰκατερίνης, West Palm Beach, Fla.

▸ Τῇ 14ῃ ἰ.μ. προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Ἁγ. Δημητρίου, Daytona Beach, Fla.

▸ Τῇ 16ῃ ἰ.μ. προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Newport News, Virginia.

▸ Τῇ 17ῃ ἰ.μ. προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας τῆς Κυριακῆς ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοινότητος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Norfolk, Va.

▸ Τῇ 18ῃ ἰ.μ. ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν.

▸ Τῇ 20ῇ ἰ.μ. προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

▸ Τῇ 21ῃ ἰ.μ. ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἐντιμ. Νέλσωνος Ρόκφέλλερ, Κυβερνήτου τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης.

▸ Τῇ 22ᾳ ἰ.μ. προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Ἐντιμ. Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

▸ Τῇ 23ῃ ἰ.μ. προήδρευσεν Ἐπιτροπῆς Κυριῶν ἐπὶ τοῦ Προσκυνήματος καὶ τοῦ Παραθερισμοῦ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων ἡμῶν εἰς Ἑλλάδα.

▸ Τῇ 24ῃ ἰ.μ. προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Ἁγίου Ἀθανασίου, Paterson, New Jersey.

▸ Τῇ 26ῃ ἰ.μ. ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Στρατηγῶν Gen. Van Fleet καὶ Gen. Lowry.

▸ Τῇ 27ῃ ἰ.μ. ἐπεσκέφθη τὴν ἐν Μοντρεάλῃ Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

▸ Τῇ 28ῃ ἰ.μ. προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Βοστώνης.

▸ Τῇ 29ῃ ἰ.μ. προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Brooklyn, N. Y.

▸ Τῇ 30ῇ ἰ.μ., ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, κατὰ μὲν τὴν Θ. Λειτουργίαν προσηυχήθη ἐν τῷ Ἱ. Παρεκκλησίῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, κατὰ δὲ τὸ ἑσπέρας παρέστη εἰς τὴν «Τελετὴν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου» ἐν τῷ Fashion Intistute of Technology τῆς Νέας Ὑόρκης.

▸ Τῇ 31ῃ ἰ.μ., Κυριακῇ, προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱ. Ναῷ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Brooklyn, N. Y.

▸ Τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου, Δευτέρᾳ, ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ Μπουένος Ἄϊρες, Ἀργεντινῆς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Νέας Ὑόρκης Αἰδ. Κ. Καζάνα, ἀρχίζων μηνιαίαν περίπου Ποιμαντορικὴν Περιοδείαν ἀνὰ τὴν Νότιον Ἀμερικήν, ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωρίσῃ καὶ εὐλογήσῃ καὶ τὰ ἐκεῖ εὐλαβῆ τέκνα τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ ἐπιτοπίως μελετήσῃ τὰ προβλήματα αὐτῶν, πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως.

▪

Θεοφ. Ἐπισκ. Κωνσταντίας

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἀντιπροσωπεύει ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός.

Ὁ Θεοφιλέστατος προέστη τῆς Τελετῆς τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, ἐν τῇ παρὰ τὸν Ἱ. Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Newport News, Va., ἀκτῇ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἐν μέσῳ χιλιάδων Ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων.

Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι

Ἅπαντες οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι προέστησαν ἐπιβλητικῶν τελετῶν ἐπὶ τῇ Ἑβδομάδι τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, ἐμερίμνησαν δὲ καὶ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχετικοῦ προγράμματος τοῦ Ἑορτασμοῦ παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων Ἱερέων τῶν περιφερειῶν αὐτῶν.

▪

Μικτὸν Συμβούλιον

Τὸ Ἐντιμ. Μικτὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς συνῆλθεν εἰς τὴν πρώτην ἀνὰ τρίμηνον τακτικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν τῇ 22ᾳ Ἰανουαρίου ἐ.ἔ' ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Σεβασμιότητος καὶ συσκεφθὲν ἔλαβε διαφόρους ἀποφάσεις ἐπὶ ζητημάτων τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ.

▪

Ἡ Ἐπίσκεψις τοῦ Κυβερνήτου Νέας Ὑόρκης

Τῇ 21ῃ Ἰανουαρίου τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἀντεπεσκέφθη ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ ὁ Ἐντιμ. Κυβερνήτης τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης κ. Nelson Rockefeller, συνοδευόμενος ὑπὸ Ἀνωτάτων Λειτουργῶν τῆς Πολιτείας, καὶ γενόμενος δεκτὸς μετὰ πολλῶν τιμῶν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, πολλῆς δὲ ἐγκαρδιότητος παρὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου.

Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης παρουσίασεν εἰς τὸν κ. Κυβερνήτην τὸν Ἱερὸν Κλῆρον, τὰ Μέλη τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, τῶν Ἐφοριῶν τῶν Ἱδρυμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τοὺς Προέδρους τῶν Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων τῆς Ὁμογενείας. τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν ἐφημερίδων, καὶ προσεφώνησε θερμῶς τὸν κ. Ροκφέλλερ.

Ὁ κ. Ροκφέλλερ ἀπαντῶν ἐξέφρασν εὐχαριστίας διὰ τὴν προσγενομένην εἰς αὐτὸν λαμπρὰν ὑποδοχὴν καὶ ὡμίλησε μετ' ἐνθουσιασμοῦ περὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐξάρας τὴν θεμελιώδη διὰ τὸν Ἀμερικανικὸν Πολιτισμὸν σημασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν σύγχρονον συμβολὴν τῶν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς Ἀμερικανῶν καὶ Ἑλληνορθοδόξων ἐν γένει εἰς τὴν πρόοδον τῆς χώρας. Ὁ κ. Κυβερνήτης ἐχειροκροτήθη θερμότατα, ἀναχωρῶν δὲ ἐζήτησε νὰ ἐπισκεφθῇ, καὶ ἐπεσκέφθη, τὸ Ἱ. Παρεκκλήσιον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Κυβερνήτου εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν ἐσχολιάσθη εὐμενέστατα παρὰ τοῦ Τύπου.

ATTEND CHURCH SERVICES . . .

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you . . .

BIRMINGHAM, ALA.
HOLY TRINITY 307 So. 19th Street
HOLY CROSS 725 No. 25th Street
Rev. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
Divine Liturgy and Sunday School 10:30 A.M. — 12 M.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.
EVANGELISMOS, Parker & Ruggles Sts.
Rev. John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
Sunday School 9:00 — 10:30 A.M.
Greek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.
THE TRANSFIGURATION OF CHRIST
38-05 98th Street Corona 68, N. Y.
Rev. E. Tselentakis ILlinoi 8-5251
Divine Liturgy 11:00 A.M. — 12:30 P.M.
Sunday School 10:30 — 11:30 A.M.
Greek School 3:00 — 5:00 P.M.

DETROIT, MICH.
ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chr. W. Hadgigeorge Tel. TO 8-1844
Orthros 9 — Sun. School Services 10 A.M.
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sun. School 11 — Greek School 4:30-6 P.M.

HARRISBURG, PA.
HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.
ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

– WAUKEGAN & NO. CHICAGO, ILL. –
ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. G. Nicozisis Tel. MA 3-0190
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:30 A.M.
Greek School 4:30 to 6 P.M. 4 days a week

WASHINGTON, D. C.
ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M. — 12:00 M.
Greek School 3:30 — 6:00 P.M. daily

STAMFORD, CONN.
TAXIARCHAE Bedford and Third Sts.
Rev. George Poulos—FI 8-4216, DA 4-4401
Orthros 9:30 — Sunday School 10:15 A.M.
Divine Liturgy 10:30 A.M. — Greek School Daily 4-6 P.M. — Nursery School Daily 9 A.M. to 12:30 P.M. — Greek Evening School Mon. and Wed. 7:30-9:30 P.M.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὀρθόδοξα Σεμινάρια καὶ Ἱνστιτοῦτα

▸ Ἐν Elsinsky, Σουηδίας, ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ σχεδιάζει νὰ ἱδρύσῃ Ἱνστιτοῦτον Ὀρθοδόξου Θεολογίας.

▸ Πιθανολογεῖται ἡ ἵδρυσις Αἰθιοπικοῦ «Ὀρθοδόξου» Σεμιναρίου ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις Ἀμερικῆς.

Ὀρθόδοξον Κέντρον εἰς Ὀξφόρδην

Τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου ἔγιναν εἰς τὴν Ὀξφόρδην, Ἀγγλίας, τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ὀρθοδόξου Κέντρου "House of St. Gregory and St. Macrina," ἀποβλέποντος εἰς τὴν διάδοσιν τῆς θεολογικῆς σκέψεως καὶ τοῦ Λειτουργικοῦ πλούτου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἔκδοσις ἔργων Γρηγορίου Παλαμᾶ

Τὸ Ρωμαιοκαθολικὸν Πανεπιστήμιον τῆς Louvain, Spicilegium Sacrum Lovaniense, ἐξέδωκε τὰς ἐρωταποκρίσεις τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

Ἀνατολικὴ Γερμανία

Ψευδο-Μυστήρια ἐπενοήθησαν καὶ τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἀπό τινος παρὰ τῶν Κομμουνιστικῶν Ἀρχῶν, καλύπτοντα τὴν ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ φερέτρου ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀσχέτως τοῦ ὅτι εἶναι ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένα εἰς ἀποτυχίαν, μορφώνουν τὸ μέλλον τῆς νέας γενεᾶς κατὰ τρόπον σκοτεινὸν καὶ ὀλέθριον.

Κατὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν γεννήσεων

Ἄνω τῶν 5,000 Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἰατροὶ ἀπεφάσισαν νὰ παραιτηθοῦν τῆς Association of British Doctors, ἐὰν τὸ παρ' αὐτῆς ἐσχάτως δημοσιευθὲν βιβλίον "Family Doctor" δὲν παραλείψῃ τὰ ὑπὲρ τοῦ περιορισμοῦ τῶν γεννήσεων γραφέντα.

Θρησκευτικὴ ἀδιαφορία ἐν Ἀγγλίᾳ

Μόλις 60% ἐκ τῶν γεννωμένων βρεφῶν βαπτίζονται, ἐκ δὲ τεσσάρων χρισθέντων παιδίων, μόνον τὸ ἕν προσέρχεται εἰς τὴν Θείαν Κοινωνίαν κατὰ τὸ Πάσχα.

▪

▸ Συμφώνως πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, 10.440 Καθολικῶν προσῆλθον εἰς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν ἐντὸς δύο ἐτῶν.

▸ Ὁ ἐν Ἀνατολικῇ Γερμανίᾳ Ἐπίσκοπος Otto Dibelius κατέκρινε Ἀντισημιτικὰς ἐνεργείας ἐν Γερμανίᾳ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

(†) Ἀρχιεπ. Μελχισεδὲκ Γ΄. Μετσχέτης καὶ Τιφλίδος

Εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν ἀπεβίωσε, τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου ἐν Τιφλίδι τοῦ Καυκάσου (Ρωσσίας) ὁ Ὀρθόδοξος Ἀρχιεπίσκοπος Μετσχέτης καὶ Τιφλίδος Μελχισεδὲκ ὁ Γ΄., ὅστις εἶχεν ἐκλεγῇ τῷ 1952. Ὁ ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Μελχισεδὲκ «ἔστη καλῶς» καὶ ἠγωνίσθη «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν» κατὰ τὰ 8 δυσχείμερα ἔτη τῆς ἐντὸς τῆς Κομμουνιστικῆς Ρωσσίας ποιμαντορίας του. Ἡ μνήμη του εἴη αἰωνία!

▪

(†) Μιχαὴλ Ἀνδρεάδης (Πρεσβύτερος)

Εἰς ἡλικίαν 76 ἐτῶν ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Πρεσβύτερος Μιχαὴλ Γ. Ἀνδρεάδης. Ὁ ἀείμνηστος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1873, ἀπεφοίτησε τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας Πετρουπόλεως, ἐχειροτονήθη τῷ 1906 εἰς Διάκονον καὶ εἶτα εἰς Πρεσβύτερον καὶ ἱεράτευσεν εἰς διαφόρους Κοινότητας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς (Houson, Texas; Charlotte, S. C.; Savannagh ,Ga.; Lowell, Mass.; Atlanta, Ga.; New York, N. Y.; Orange, N .J.; Baltimore, Md.; Bronx, N. Y.; Jamaica, N.Y.). Ἡ μνήμη αὐτοῦ εἴη αἰωνία.

OUTSTANDING EVENT OF

1960

Pilgrimage to Our Patriarchate

REVERED SITE OF ORTHODOXY

on the luxurious air-conditioned Greek Flag Liner

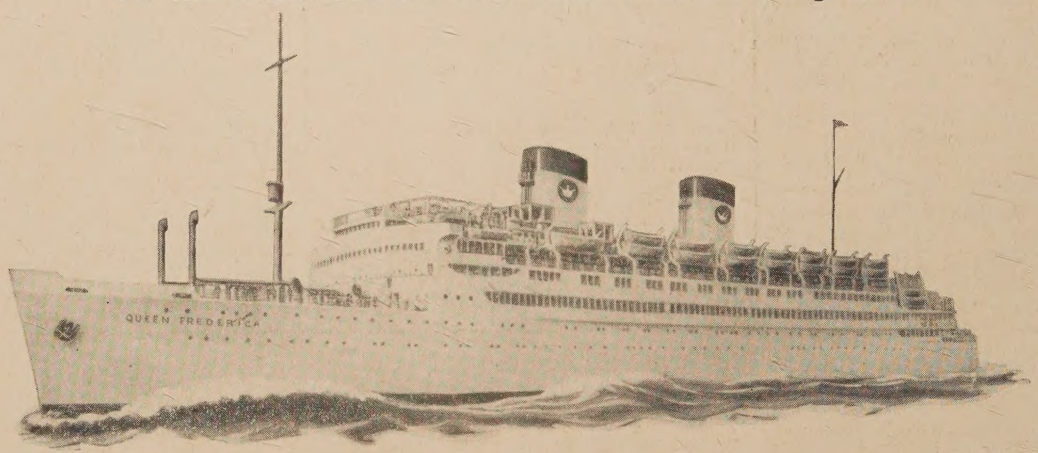

S.S. QUEEN FREDERICA

FROM **NEW YORK**, APRIL 19TH, **BOSTON** 20TH, 1960
TO **PIRAEUS** AND **ISTANBUL**

- ★ Make up your mind now for the trip of your lifetime . . .
- ★ The purpose of this extraordinary trip is to afford Greek-Americans the opportunity of making a pilgrimage to our Patriarchate and pay homage to our beloved Patriarch, ATHENAGORAS the 1st.
- ★ This trip will be a combination of pilgrimage and cruise and it is sponsored by our Church. One of our Bishops will be designated to accompany it as Spiritual Director.
- ★ During the S.S. QUEEN FREDERICA'S stop at Istanbul, pilgrims will have the opportunity of visiting all the historic and scenic sites of this great city.

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

MARK DOWN THE DATE **APRIL 19TH 1960**
AND SEE YOUR TRAVEL AGENT NOW FOR RESERVATIONS.

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

HOME LINES AGENCY INC., GENERAL AGENTS
42 Broadway, New York 4, N. Y.